

دَ یوحنا مُکاشفات

پیژندگلو اؤ سلام

۱) دا هغه کشف دے چه خُدائے عیسیٰ مسیح له ورکړو چه هغه خپلو غلامانو ته هغه خبرے وښائی چه کومے به زر تر زره پیښیری. هغه خپله فرښته خپل غلام یوحنا ته راواستوله اؤ دا خبرے ئے ورته وښایلے. (۲) اؤ هغه دَ خُدائے دَ کلام اؤ دَ عیسیٰ مسیح گواهی ورکړه، هر خه چه ئے ولیدل. (۳) بختور دے هغه څوک چه دا لولی اؤ بختور دی هغه خلق چه دَ پیشن گوئی دا کلام اؤری اؤ خه چه په کښے لیک دی په هغه عمل کوی، ځکه چه وخت نزدے دے.

۴) دَ یوحنا له طرفه دَ ایشیا صوبے دَ اوو جماعتونو په نوم:

په تاسو دَ فضل اؤ سلامتی وی، دَ خُدائے له طرفه چه شته، چه وو اؤ چه راتلونکے دے، اؤ له هغه اوو رُوحونو له طرفه چه دَ هغه دَ تخت دَ وړاندے دی، (۵) اؤ دَ عیسیٰ مسیح وفادار گواه چه له مړو نه اول ژوندے پاڅیدو اؤ دَ زمکے دَ بادشاهانو سردار دے.

هغه مونی سره مینه کوی اؤ مونی ئے دَ خپلے وینے په قربانی له گناہونو نه آزاد کړو. (۶) اؤ مونی ئے دَ خپل خدائے پلار دَ پاره دَ بادشاهت کاهنان جوړ کړلو. دَ هغه

لوی اؤ طاقت د تل تر تله قائم وی! آمین

٧ گوری، هغه په وریخو کبښے راخی! هر څوک به ئے په خپلو سترگو وینی اؤ هغوی به ئے هم، چا چه سورے کړے وو، اؤ د دنیا ټول خلق به په هغه ویر کوی. دغه شان به وی. آمین ٨ قادر مطلق خدائے وائی چه ”زۀ الاول اؤ الاخریم، چه شته، چه وو اؤ چه راتلونکے دے.“

د مسیح په باب کبښے رویا

٩ زۀ ستاسو ورور یوحنا، په تکلیف، په بادشاهۍ اؤ په صبر کبښے تاسو سره خپل عیسیٰ کبښے شریک یم. زۀ د خدائے د کلام اؤ د عیسیٰ په حقله د گواهی ورکولو په وجه د پتموس نومے په جزیره کبښے قید وم. ١٠ اؤ د مالک په ورغ، یعنی د اتوار ورغ وه، چه روح په ما غلبه وکړه، نو ما د خپل شانہ یو اوجت آواز واؤریدو چه د سُرنا په شان وو. ١١ هغه ما ته وویل چه ”خۀ چه وینے هغه په یو کتاب کبښے ولیکه اؤ اوو وارو جماعتونو ته ئے ولیږه، یعنی افسوس، سمرنه، پرگمون، تواتیره، سردیس، فیلدلیفیه، اؤ لودیکیه ته.“

١٢ زۀ ورپسے راوگرزیدلم چه دا څوک دے چه ما سره خبرے کوی؟ اؤ کله چه زۀ راوگرزیدلم نو ما د سرو زرو اووۀ دیوتونه ولیدل. ١٣ اؤ د دے دیوتونو په مینخ کبښے یو د ”ابن آدم په شان“ وو چه تر پښو پورے ئے چوغه آغوستے وه اؤ په سینه ئے د سرو زرو سینه بند تاؤ کړے وو. ١٤ د سر ویښته ئے لکه د واؤرے یا سپینے وړی په

شان سپين وُو اُو سترگے ئے دَ اور دَ شُغلو په شان وِے .
 (۱۵) اُو پبنے ئے دَ زيرو په شان خُليدلے چه په بتئ کبنے
 سره شوے وى اُو آواز ئے دَ تيزو اوبو په شان وو. (۱۶) اُو
 هغه په بنى لاس کبنے اُووه ستورى نيولى وُو اُو دَ هغه دَ
 خُله نه يوه تيزه دوه مخے توره راوتله اُو دَ هغه خيره دَ تيز
 نمر په شان خُليده. (۱۷) کله چه هغه ما وليدو نو زه لکه دَ
 مړى دَ هغه په پبنو کبنے پريوتلم، خو هغه خپل بنى لاس په
 ما کيبنودو اُو وئے وئيل، ”وريره مه، زه الاول اُو الاخر يم،
 (۱۸) اُو القيوم، زه مړ وم خو اوس تل تر تله ژوندے يم اُو دَ
 مرگ اُو دَ عالم ارواح کُنجيانے ما سره دى. (۱۹) دَ دے دَ
 پاره هغه هر خه وليکه خه چه ته وينے، خه چه اوس دى اُو
 خه چه راتلونكى دى. (۲۰) تا چه زما په بنى لاس کبنے اُووه
 ستورى ليدلى دى اُو هغه اُووه دَ سرو زرو پيوټونه، دَ هغه
 راز دا دے چه اُووه ستورى دَ اوو جماعتونو فرېستے دى اُو
 دا اُووه پيوټونه اُووه جماعتونه دى.

د افسوس جماعت د پاره پيغام

۲ (۱) د افسوس د جماعت فرېستے ته وليکه :

هغه درته خبرے کوى چا چه اُووه ستورى په خپل لاس
 کبنے نيولى دى اُو دَ سرو زرو دَ اوو پيوټونو په مينخ کبنے
 گرزى. (۲) زه ستا په کارونو په خواري اُو په صبر خبر يم.
 زه په دے خبر يم چه ته گناه کار خلق نه شے زغملے، تا دَ
 رسولانو آزميزت وکړو چه حان ته رسولان وائى خو نه دى،
 اُو دروغژن د ثابت کړى دى. (۳) ته صبر لرے، تا زما د نوم

په خاطر زغم وکړو او ستومانه نه شوې. (۴) خو زه ستا په خلاف دا خبره کوم چه تا هغه ورومبئ مينه پريښه ده. (۵) فکر وکړه چه ته د خومره اوچت خائے نه پريوتلے! توبه وياسه او هغسے کار وکړه لکه چه مخکښے د کړے وو. که ته توبه ونه باسے نو زه به درشم او ستا ديوت به د خپل خائے نه لرے کړم. (۶) خو بيا هم يوه خبره ستا په حق کښے شته چه ته د نيکليانو د کارونو نه نفرت کوے لکه چه زه ئے ترے کوم.

(۷) هغه څوک چه د اوريدلو غورونه لري، هغه د واوری چه رُوحُ القدس جماعتونو ته څه وائی.

هر هغه څوک چه بريالے شی نو زه به د ژوندون د ونے نه د ميوے د خوړلو اختيار ورکړم چه د خدائے په جنت کښے ولاړه ده.

د سمرنه جماعت د پاره پيغام

(۸) د سمرنه د جماعت فرېښتے ته وليکه :

څوک چه الاول او الاخر دے، چه مړ شو او بيا ژوندے شو، هغه داسے وائی، (۹) زه خبر يم چه ته خومره خوار او په تنگسيا کښے يئے، خو بيا هم ته شته من يئے! زه د هغه خلقو د کفر وئيلو نه خبر يم چه ځان ته يهوديان وائی خو دی نه. دا د شيطان د پلے دی. (۱۰) د راتلونکو تنگساؤ نه ويربره مه. ابليس به له تاسو نه ځنې بندي خانو ته واچوی چه تاسو و آزمائيلے شی او تر لسو ورځو پورے به په تاسو

تنگسیا وی. خو تر مرگه پورے وفادار پاتے شه او زه به د
ژوندون تاج در په سر کرم.

۱۱) هغه څوک چه د اوریدو غورونه لری، هغه د واوری چه
رُوحُ الْقُدُسُ جماعتونو ته څه وائی.

هر هغه څوک چه بریالے شی نو دویم مرگ به هغه ته هیڅ
عذاب نه شی رسولے.

د پرگمون جماعت د پاره پیغام

۱۲) د پرگمون د جماعت فرېستے ته ولیکه :

هغه څوک چه تیره دوه مخے توره لری هغه داسے وائی،

۱۳) زه خبر یم چه ته چرته اوسے، دا هغه څائے دے چرته

چه د شیطان تخت دے او ته زما په نوم مضبوط ولاړ یئے. تا

په هغه وخت هم د خپل ایمان نه انکار ونه کړو کله چه زما

وفادار گواه انتیپاس ستاسو په هغه ښار کښے ووژلے شو

چرته چه شیطان اوسپری. ۱۴) خو زه ستا برخلاف د یو څو

خبرو شکایت لرم چه تاسو په کښے هلته څه کسان شته چه

د بلعام د تعلیم پیروی کوی. هغه بلق ته وښوول چه بنی

اسرائیل د لارے نه خطا کړی او دا ترغیب ئے ورکړو چه د

بتانو قربانئ د وخورئ او حرامکاری د وکړی. ۱۵) او هم

دغه شان په تاسو کښے ځنې کسان شته چه د نیکیانو د

تعلیم پیروی کوی. ۱۶) نو توبه وباسه! گنی زه به درشم او په

هغه توره به د هغوی سره جنگ وکرم کومه چه زما د ځلے

نه راوژی.

١٧) هغه څوک چه د آوريدلو غوږونه لري، هغه د واوري چه رُوحُ القُدسِ جماعتونو ته څه وائي.

هر هغه څوک چه بريالې شي نو زه به هغه له پټ شوي من او يو سپين کاني ورکړم او په هغه کاني به يو نوم نوم ليکلې وي چه به له هغه چا نه چه ورکولې شي، بل هيجا ته به معلوم نه وي.

د تواتيره جماعت د پاره پيغام

١٨) د تواتيره د جماعت فرېشته ته وليکه :

د خدائې زوئې داسې فرمائي چه د چا سترگې چه د اور د سُغلو په شان دي او چه پښې ئې د زيرو په شان ځلېږي، زه ستا د ټولو کارونو نه خبر يم، يعنې ستا مينه، وفاداري، بښه خدمت او ستا صبر راته معلوم دې، وروستو خو تا د وړاندې نه هم غوره کارونه کړي دي. (٢٠) خو بيا هم ستا په خلاف دا شکايت لرم چه ته هغه ايزلي نومې بښه زغمې چه ځان ته پيغمبره وائي او زما خادمانو ته د حرامکاري ترغيب ورکوي او د بتانو د قرباني د خوړلو اجازت ورکوي. (٢١) ما هغه ته د توبې ويستلو وخت ورکړو خو هغه د خپلې حرامکاري نه د توبې ايستو نه انکار وکړو. (٢٢) نو زه به هغه په کټ وغورزوم او هغوي چه ورسره ئې زنا کړې ده. زه به ئې په پيره سخته تنگسيا کبښې راگير کړم تر څو چه هغوي د هغه د کړو نه توبه ونه وباسي. (٢٣) او د هغه بچي به په مزکه ووژنم. په دې به ټول جماعتونه دا سبق حاصل کړي چه زه د بني آدمو د زړونو او

دَ خيالَاتو نه خبر یم اَوُ دا چه زهَ به تاسو ټولو ته دَ خپل عمل
په مُطابق جزا درکړم.

۲۴) ائې دَ تواتیره نورو اوسیدونکو! چه دا تعلیم نه منی اَوُ له
هغه نه ناخبر یی کومې ته چه هغوی دَ شیطان پټ اَوُ ژور
چال وائی، زهَ تاسو ته وایم چه زهَ به په تاسو نور بار وانه
چوم. ۲۵) بس په هغه خهَ تر هغې ټینگ پاتې شی تر څو چه
زهَ درنه شم. ۲۶) هغه څوک چه بریالې شی اَوُ هغه چه زما
دَ وینا په مُطابق تر آخره عمل کوی نو زهَ به ورله په قومونو
اِختیار ورکوم. ۲۷) ”هغه به پرې دَ اوسپنې په امسا
حکومت کوی اَوُ دَ خاورو دَ لوبشو په شان به ئې ټوټې
ټوټې کړی.“ هغه اِختیار ما ته له خپل پلار نه راکړې شوې
دې. ۲۸) اَوُ زهَ به هغه ته دَ صبائی ستورې ورکړم.

۲۹) هغه څوک چه دَ اَوُ ریدلو غوږونه لری، هغه دَ واوړی چه
رُوحُ القُدس جماعتونو ته خهَ وائی.

دَ سردیس جماعت دَ پاره پیغام

۳) دَ سردیس دَ جماعت فرېشته ته ولیکه :

څوک چه دَ خدائې اووه رُوحونه اَوُ اووه ستوری لری هغه
دا وائی چه زهَ ستا په ټول عمل خبر یم چه ته تش په نوم
ژوندې یئې خوئې مړ. ۲) بیدار شه اَوُ خهَ چه پاتې دی،
هغه مضبوط کړه، گنی هغه به مړ شی. ستا یو کار مې هم
زما دَ خدائې په نظر کبښې پوره ونه لیدلو. ۳) کوم تعلیم
چه تا وموندلو اَوُ واوړیدلو، هغه یاد لره اَوُ عمل پرې کوه اَوُ

توبه وباسه. که تہ بیدار نہ شے نو زہ بہ د غل پہ شان درشم
 او تہ بہ زما د راتلو د وخت نہ خبر نہ شے. ﴿۳﴾ خوبیا ہم
 پہ سردیس کبے تاسو سرہ خنے داسے کسان شتہ چہ
 هغوی خپلے جامے پلپتے کرے نہ دی، هغوی بہ ما سرہ پہ
 سپینو جامو کبے گزری حکہ چہ هغوی لائق دی. ﴿۵﴾ هر
 هغه خوک چہ بریالے شی نو هغه تہ بہ دغسے سپینے
 جامے ور آغوستولے شی او د هغه نوم بہ زہ هیش کله ہم د
 ژوند له کتاب نہ ونه باسم او زہ بہ د خپل پلار او د هغه د
 فربتو د وړاندے د هغه د نوم اقرار وکړم چہ هغه زما خپل
 دے. ﴿۶﴾ هغه خوک چہ د آوریو غورونه لری، هغه د
 وآوری چہ روح القدس جماعتونو تہ خه وائی.

د فیلدلیفیه د جماعت د پاره پیغام

﴿۷﴾ د فیلدلیفیه د جماعت فرشته تہ ولیکه:

هغه خوک چہ قدوس او رشتینے دے او چہ ورسره د داود
 کنجی ده او چہ دروازه خلاصه کری نو هیخوک به ئے بنده
 نه کری او چہ دروازه بنده کری نو هیخوک به ئے خلاصه نه
 کری، هغه داسے وائی چہ ﴿۸﴾ زہ ستا د ټولو کارونو نه خبر
 یم. او گوره، تا تہ مے ستا په وړاندے یوه دروازه خلاصه
 کرے ده چہ هیخوک ئے بندولے نه شی. زہ پوهیرم چہ ستا
 طاقت کم دے خوبیا هم تا زما کلام منلے دے او زما د نوم
 نه منکر شوے نه ئے. ﴿۹﴾ گوره، د شیطان د پلے نه به
 خنے راولم چہ خان تہ یهودیان وائی خو نه دی بلکه فریبیان
 دی، هغوی به درشی او ستا په پښو به پریوزی او هغوی د په
 دے پوهه شی چہ تہ زما محبوب یئے. ﴿۱۰﴾ حکہ چہ تا زما د

صبر کلام منلے دے اُو مضبوط پرے ولاړ یئے، زه به هم تا
 دهغه آزمیست نه چه د ټولے دنیا په خلقو راتلونکے دے،
 بچ کړم. (۱۱) زه به زر درشم اُو څه چه درسره دی هغه کلک
 ونیسه چه هیڅوک د خپل تاج نه محرومه نه کړی. (۱۲)
 څوک چه بریالے شی زه به هغه د خپل خدائے په کور
 کبښے لکه د ستنے ودروم، هغه به هیڅ کله ترے بهر نه شی.
 زه به د خپل خدائے نوم په هغه باندے ولیکم اُو د خدائے د
 ښار نوم هم چه نوے بیت المقدس دے چه د خدائے له
 طرفه به له آسمانه راگوزپری، اُو خپل نوے نوم به هم په هغه
 باندے ولیکم. (۱۳) هغه څوک چه د اوریدلو غوړونه لری،
 هغه د واوری چه روح القدس جماعتونو ته څه وائی.

د لودیکیه جماعت د پاره پیغام

(۱۴) د لودیکیه د جماعت فرښتے ته ولیکه:

دا د هغه چا کلام دے چه ورته آمین وائی، چه هغه وفادار
 رښتینے گواه دے اُو د هغه په وسیله خدائے هر څه پیدا
 کړل. هغه فرمائی چه (۱۵) زه ستا د ټولو کارونو نه خبر یم،
 ته خو نه یخ یے اُو نه گرم. کاشکے چه ته یا خو یخ وے یا
 گرم! (۱۶) خو چونکه نه خو ته گرم ئے اُو نه یخ، بلکه ترم
 یئے، زه به تا د خپلے خلے نه وتوکم. (۱۷) ته وائے چه زه
 څومره شته من یم اُو دولت مند شوے یم اُو د څه څیز
 حاجتم نه یم. حقه خو دا ده چه ته په دے نه پوهیږے چه
 ته څومره قابل رحم، بدنصیب، خوار، روند اُو بریند یئے.
 (۱۸) زه تا له دا صلاح درکوم چه له ما نه په اور کبښے صفا
 شوی سره زر واخله چه شته من شے اُو سپینے جامے

واخله چه تہ خپل بریندوتوب شرم پرے پتہ کرے او د
 سترگو رانجہ را نہ واخله چه تہ بینا شے. (۱۹) هر چا سره
 چه مينه لرم هغوى زه ملامت كوم او په ادب ئے ساتم، نو
 حكه غيرت وكړه او توبه وكړه. (۲۰) گوره، زه په دروازه ولاړ
 يم او ورتكوم او كه خوك زما آواز واوري او ور خلاص
 كړى نو زه به ورننوزم او د هغه سره به پوپئ وخورم او هغه
 به ئے ما سره وخورى. (۲۱) چه خوك بريالے شى نو هغه به
 په خپل تخت كښينوم لكه څنگه چه زه بريالے شوم او د
 خپل پلار سره په تخت كښناستم. (۲۲) هغه خوك چه د
 اوريدلو غورونه لرى، هغه د واوري چه روح القدس
 جماعتونو ته څه وائى.

د الهی عبادت

۴ (۱) د دے نه پس ما وکتل او څه گورم چه په آسمان
 کښے يو پرانستے ور دے.

او ما د مخکښے په شان لکه د سُرنا آواز واوريدو چه ما ته
 ئے وئيل، ”دلته راوخيژه، زه به تا ته دا وښايم چه د دے نه
 پس به خامخا کيرى.“ (۲) سمدستی ما د روح القدس په
 وسيله رويا وليده چه په آسمان کښے يو تخت وو او په تخت
 يو کس ناست وو (۳) چه د زبرجد او عقيق په شان پرقيدو،
 او د تخت نه چاپيره د بوپئ تال وو چه د زمردو په شان
 پرقيدو. (۴) او د تخت نه گير چاپيره څلريشت نور تختونه
 وو او په هغوى څلريشت مشران ناست وو چه سپينے
 جامے ئے آغوستے وے او د سرو زرو تاجونه ئے په سر

۵. اَو دَ تَخْت نَه دَ بَرِيَسْنَا رِنَا اَو دَ تَنْدَر اَوَاوُنَه رَاخْتَل
 اَو دَ تَخْت نَه وِرَانْدِي اَوُوَهْ مَشْعُوْنَه بَلِيْدَل چَه دَ خُدَائِي اَوُوَهْ
 رُوْحُوْنَه دِي. ۶. اَو وِرَانْدِي ئِي دَ شِيَشِي سَمَنْدَر چَه دَ
 بَلُوْر پَه شَان بِنَكَارِيْدُو.

اَو دَ تَخْت نَه چَاپِيْرَه خَلُوْر حِيُوْنَان وُو چَه وِرَانْدِي وِرُوَسْتُو
 ئِي سْتَرْكِي وِي. ۷. اَوَل حِيُوْنَان دَ زَمْرِي پَه شَان وُو، دُوِيْم
 دَ غُوَائِي پَه شَان، دَرِيْم دَ بِنِي آدَم خِيْرَه لَرْلَه اَو خَلُوْرْم لَكَه دَ
 الْوَتُوْنِكِي عُقَاب پَه شَان وُو. ۸. دِي خَلُوْرُو حِيُوَانَانُو چَه هَر
 يُو شِيْبَر وِزْرِي لَرْلِي اَو هَر طَرْف تَه ئِي سْتَرْكِي وِي، شِيْپَه
 اَو وِرْخ بَغِيْر دَ دَمِي ئِي دَا ثَنَا وِئِيْلَه :

”قُدُوْس! قُدُوْس! قُدُوْس! رَب الْقَادِر دَ تُوْلُو،

هَغَه چَه وُو، چَه دِي، اَو چَه رَاْتَلُوْنَكِي دِي.“

۹. اَو هَر كَلَه چَه حِيُوَانَان دَ هَغَهْ چَه پَه تَخْت نَاسْت دِي اَو
 تَل تَر تَلَه ژُوْنْدِي دِي، لُوئي، عَزْت اَو شَكَر كُذَارِي وِكْرِي،
 ۱۰. نُو هَغَه خَلِيْرِيَشْت مَشْرَان هَم چَه پَه تَخْت نَاسْت دِي،
 هَغَهْ تَه پَه سَجْدَه پَرِيُوْزِي اَو عِبَادَت ئِي كُوِي چَه تَل تَر تَلَه
 ژُوْنْدِي دِي، اَو هَغُوِي خِيْل تَاچُوْنَه دَ تَخْت دَ وِرَانْدِي كِيْرْدِي
 اَو پَه چَغُو شِي :

۱۱. ”اَيِي زَمُوْنِر مَالِكِه خُدَايَه! تَهْ دَ عَزْت، لُوئي اَو قُدْرَت
 مَالِك يِيئِي خُكَه چَه تَا هَر خَهْ پِيْدَا كِرْل اَو دَا سْتَا پَه مَرَضِي
 پِيْدَا شُوْل اَو پَه وُجُوْد كَبْنِي رَاغْلَل.“

٥ (١) ڇوڪ ڇهه په تخت ناست وو ما د هغه په بنی لاس
 ڪبڻے يو ڪتاب وليدو ڇهه دننه اُو بهر ليڪ پرے وو اُو اُووہ
 مہرونہ پرے لگيدلی وُو. (٢) ما يوه طاقتوره فربنته وليده
 ڇهه په چغوئے وئيل ڇهه ”ڇوڪ د دے قابل دے ڇهه ڪتاب
 پرائزی اُو مہرونہ ئے مات ڪري؟“ (٣) خو هيڇوڪ هم نہ
 وو، نہ په آسمان ڪبڻے، نہ په مزڪه اُو نہ د مزڪے د لاندے
 وو ڇهه ڪتاب ئے خلاص ڪرے وے اُو يا ئے دننه ڪتلے
 وے. (٤) زما اوبسڪے بهيدلے ڇڪه ڇهه هيڇوڪ هم د دے
 لائق نہ وو ڇهه دا ڪتاب ئے پرائستلے شو يا ڇهه ئے ورته
 ڪتلے شو. (٥) خو په مشرانو ڪبڻے يوراته ووئيل ڇهه ”ڙاڙه
 مه ڇڪه ڇهه د يهوداه د خيل زمري ڇهه د داؤد د اصل نه
 دے، هغه بريالے شوے دے ڇهه ڪتاب پرائزی اُو اُووہ
 مہرونہ ئے مات ڪري.“

٦ (٦) بيا ما د تخت په مينغ ڪبڻے، د څلورو حيوانانو اُو د
 مشرانو په دائره ڪبڻے لکه يو حلال شوے گڊورے ولاڙ
 وليدو اُو د هغه اُووہ بڻڪرونه اُو اُووہ ئے سترگے وے ڇهه د
 خدائے اُووہ رُوحونه دي ڇهه ٽولے دنيا ته ليڙلي شوي دي.
 (٧) اُو گڊورے ورغے اُو په تخت ناست د بنی لاس نه ئے
 هغه ڪتاب واخستو. (٨) ڪله ڇهه هغه واخستو نو څلور
 حيوانان اُو څليريشت مشران د هغه گڊوري په وڙاندے په
 سجده شول، اُو د هر يو مشر سره يو ستار وو اُو ورسره د
 خوشبوي نه پڪ د سرو زرو جامونه وُو ڇهه د پاڪانو
 دُعاگانے دي. (٩) اُو هغوي يوه نوے سندرہ وئيله ڇهه :

”تہ دے لائق ئے چہ کتاب واخلیے او مہرونہ ئے مات
 کپے حکہ چہ تہ حلال کپے شوے او پہ خپلہ وینہ دے د
 خدائے د پارہ لہ هر خیل، لہ هرے ژبے او لہ هر قوم او
 امت خلق پہ بیعه واخستل. ﴿۱۰﴾ او لہ هغوی نہ تا د کاهنانو
 بادشاہی جوپہ کپہ چہ زمونبر د خدائے خدمت وکپی او
 هغوی بہ پہ مزکہ بادشاہی کوی.“

﴿۱۱﴾ بیا چہ ما وکتل نو د بے شمارہ فربتو آوازونہ مے

واؤریدل چہ هغه د تخت او د حیوانانو او د مشرانو نہ چاپیرہ
 وے او د هغوی شمار پہ زرگونو او لکونو کبے وو، ﴿۱۲﴾ او
 هغوی پہ زورہ چغے وهلے چہ :

”هغه گپورے چہ حلال کپے شو، دے لائق دے چہ ٲول
 قدرت، دولت، حکمت، لوئی، عزت، شان او تعریف
 ومومی!“

﴿۱۳﴾ او بیا ما واوریدل چہ ٲول مخلوقات چہ پہ آسمان

کبے، پہ مزکہ باندے، د مزکے د لاندے یا پہ سمندر کبے
 دی، هغوی ٲولو چغے وهلے چہ :

”د هغه چا خوک چہ پہ تخت ناست دے او گپوری تہ شکر،
 عزت، شان او قدرت د تل تر تله وی!“

﴿۱۴﴾ او دا خلورو حیوانانو ”آمین!“ پرے وے او مشران د

عبادت د پارہ پہ سجدہ پریوتل.

۶ ﴿۱﴾ بیا ما ولیدل چہ ہغہ گپوری پہ اوو مُہرونو کبسے یو
مُہر مات کپرو او ما دَ خُلو رو حیوانانو نہ پہ یوہ کبسے دَ تندر
پہ شان دا آواز واؤریدو چہ ”راشہ!“ ﴿۲﴾ او ما وکتل چہ
ہلتہ یو سپین آس وو او دَ سوارۂ سرہ ئے لیندہ وہ۔ ہغۂ تہ
تاج ورکپے شو او ہغہ پہ آس سور لاپو چہ فتح بیا مومی۔

﴿۳﴾ ہر کلہ چہ گپوری دویم مُہر مات کپرو نو ما واؤریدل
چہ دویم حیوان وائی چہ ”راشہ!“ ﴿۴﴾ او یو بل اس راغے
چہ تک سور وو او دَ ہغۂ سوارۂ تہ دا اختیار ورکپے شو
چہ دَ مزکے نہ امن یوسی او چہ سپری یو بل وژنی، او ہغۂ
تہ یوہ لویہ توره ورکپے شوہ۔

﴿۵﴾ کلہ چہ گپوری دریم مُہر مات کپرو نو ما دَ دریم حیوان
دا آواز واؤریدو چہ ”راشہ!“ نو زہ خۂ گورم چہ یو تور آس
راغے او دَ ہغۂ دَ سوارۂ پہ لاس کبسے یو تلہ وہ۔ ﴿۶﴾ او ما
دَ خُلو رو حیوانانو دَ مینخہ یو آواز واؤریدو چہ وئیل ئے چہ
”دَ تولے ورخے مزدوری دَ درے پاوہ غنمو پہ سر او دَ
تولے ورخے مزدوری دَ نہہ پاوہ وربشے پہ پوپی، خو دَ
بنونانو تیلو او شرابو تہ نقصان مہ رسوی۔“

﴿۷﴾ کلہ چہ گپوری خُلو روم مُہر مات کپرو نو ما دَ خُلو روم
حیوان دا آواز واؤریدو چہ ”راشہ!“ ﴿۸﴾ او زہ خۂ گورم چہ
زیر آس وو او دَ سوارۂ نوم ئے مرگ وو او عالم ارواح
ورپسے جُخت راروان وو۔ ہغوی تہ دَ خُلو رومے برخے
مزکے اختیار ورکپے شوے وو چہ پہ جنگ، پہ قحط، پہ

وبا اُو په ځنگلی ځناورو خلق مره كړی.

۹ هر كله چه گډوری پینځم مهر مات كړو نو ما د قربان
گاه د لاندې د هغو خلقو روهونه وكتل چه د خدائې د كلام
اُو د خپلې گواهي په وجه قتل كړی شوی ؤو. ۱۰ هغوی په
زوره چغه كړه چه ”مالكه! پاكه اُو رشتونی خدایه! تر خو به
فیصله ونه كړې اُو د مزكې د اوسیدونكو نه به زمونږ د
وینې بدل وانه خلې؟“ ۱۱ هر یو ته سپینه چوغه وركړې
شوه اُو ورته ووئیلې شول چه ”لږ شان تر هغې صبر وكړئ
چه ستاسو ټول ورونه اُو په خدمت كېنې ملگری ستاسو په
شان ونه وژلې شی.“ ۱۲ بیا ما وكتل چه گډوری شپږم
مهر مات كړو اُو یوه سخته زلزله راغله اُو نمر د جنازې د
ټاټ په شان تور شو اُو سپوږمئ لكه د وینو سره شوه. ۱۳
اُو ستوری له آسمان نه په مزكه داسې راپریوتل لكه چه د
اینځر نه د سیلې په وجه كچه میوه راپریوزی. ۱۴ اُو آسمان
داسې فنا شو لكه كتاب چه ټپ كړې شی اُو هر غر اُو هر
جزیره د خپله ځایه وخوزیده. ۱۵ نو بیا د مزكې
بادشاهانو، سردارانو، جرنیلانو، شته منو، طاقتورو، غلامانو
اُو آزادو ټولو خلقو په غارونو اُو د غرونو په گټانو كېنې
خپل ځانونه پټ كړل. ۱۶ اُو هغوی غرونو اُو گټانو ته چغې
كړې چه ”په مونږ راپریوزئ اُو مونږ په تخت د پاسه ناست د
مخې نه اُو د گډوری د غضب نه پټ كړئ! ۱۷ ځكه چه د
هغوی د غضب لویه ورغ راغلی ده اُو څوك ورته ټینگیډی
شی؟“

په يو لک څلور څلوېښتو زرو بنی اسرائیلو مېر

لکيدل

۷ د دے نه پس ما څلور فرېښتے د مزکے په څلورو
گوټونو ولاړے وليدلے او څلور واړه بادونه ئے ځکه راټينگ
کړی وؤ چه په سمندر، مزکه يا په يوه وُنه هم باد ونه لگی.
۲ بيا ما بله فرېښته له نمرخاته نه په راختو وليده چه د رب
الحي مېر ورسره وو او هغه څلورو فرېښتو ته ئے په زوره
وئيل، چه چا ته په مزکه او سمندر د نقصان ورکولو اختيار
ورکړے شوے وو، ۳ ”تر هغه سمندر، مزکے او ونو ته
نقصان مه رسوئ تر څو چه مونږ د خدائے مېر د هغه د
خادمانو په تندو نه وی لگولے.“ ۴ او ما چه د هغوی
شمار واؤريدو چا ته چه مېرونه لگولی شوی وؤ او د
اسرائيل د ټولو خيلونو نه په يو لک څلور څلوېښت زرو مېر
ولگولے شو. ۵ دولس زره له يهوداه د خيل نه، دولس زره
د روبين له خيل نه، دولس زره له گاد له خيل نه، ۶ دولس
زره د اشير له خيل نه، دولس زره د نفتالی له خيل نه، دولس
زره د منشه له خيل نه، ۷ دولس زره د شمعون له خيل نه،
دولس زره د ليوی له خيل نه، دولس زره د يساکار له خيل
نه، ۸ دولس زره د زبولون له خيل نه، دولس زره د يوسف
له خيل نه او دولس زره د بنيامين له خيل نه وؤ.

د ټولو قومونو لويه گڼه

۹ او له دے نه پس ما د خلقو لويه گڼه وليده چه بيشماره
وه، دا د ټولو قومونو، ټولو خيلونو او د مختلفو ژبو د ويونکو

خَلْقُو جَمْع دَ تَخْت أُو دَ گُپُورِي دَ وِراندے وِلا پَره وه. أُو هغُوئِ سِپِينِے جَامِے آغُوسْتِے وِے أُو دَ كُجُورُو خَانْگِے ئِے پِه لاسُونُو كِبنِے نِيولِے وِے. (۱۰) أُو پِه زورِه ئِے دَا چَغِے وِهلِے چِه ”خَلاصُونُ زَمُونِر دَ خُدائِے دِے چِه پِه تَخْت ناسْت دِے، أُو دَ گُپُورِي.“ (۱۱) أُو دَ تَخْت نِه چا پِيرِه چِه خومرِه فَرِيسْتِے وِلا پَرِے وِے أُو مِشْرانِ أُو خَلور حِيوانانِ أُو تُولِے فَرِيسْتِے دَ تَخْت پِه وِراندِے پَرْمَخِے پَرِيوتلِ أُو دَ خُدائِے عِبادَتِ ئِے وِكِرُو (۱۲) چِه چَغِے ئِے وِهلِے چِه ”آمِين! بَرِكْت، لَوئِي، حِكْمَت، شُكْر كُذارِي، عَزْت، قُدْرَتِ أُو زورِ دِ تِل تَر تِلِه زَمُونِر دَ خُدائِے وِي! آمِين.“

(۱۳) بِيَا پِه مِشْرانُو كِبنِے يُو ما تِه مِخ رَاوارِولو أُو تِپوسِ ئِے وِكِرُو چِه ”دَا خَلْقِ چِه سِپِينِے جَامِے ئِے آغُوسْتِے دِے، خُوكِ دِے أُو دَ كُومِے رَاغْلِي دِے؟“

(۱۴) ما جِوابِ وِرِكِرُو چِه ”زَمَا مالِكِه! تَه خَبَرِ ئِے، نَه چِه زَه.“

بِيَا هَغُهْ ما تِه وِوئِيلِ چِه ”دَا هَغِه كِسانِ دِے چِه دَ لَوئِے تَنگِسيَا نِه رَاغْلِي دِے، هغُوئِ خِپَلِے جَامِے دَ گُپُورِي پِه وِينُو وِينْخَلِے أُو سِپِينِے كِرِے دِے. (۱۵) خُكِه خُو دُوئِ دَ خُدائِے دَ تَخْتِ دَ وِراندِے وِلا پَرِ دِے أُو دَ خُدائِے پِه كُورِ كِبنِے شِپِه أُو وِرْغِ دَ هَغُهْ پِه عِبادَتِ كِبنِے لَگِيا دِے، أُو هَغِه چِه پِه تَخْتِ ناسْتِ دِے، بِه دَ دُوئِ سِرِه اوسِپِرِي. (۱۶) دُوئِ بِه بِيَا هِيشِ كَلِه نَه وِرِي كِپِرِي، نَه تَبْرِي كِپِرِي، نَمْرِ بِه دُوئِ نَه تَنگُوئِ أُو نَه بِه تِيزِه گَرْمِي تَكْلِيفِ وِررَسُوئِ. (۱۷) خُكِه چِه كُومِ گُپُورِے چِه دَ تَخْتِ پِه مِينْخِ كِبنِے دِے، هَغِه بِه دَ دُوئِ شِپُونْكِے وِي أُو

دوئ به د ژوند د اوبو چينو ته بيائي، او خدائے به د دوئ د سترگو نه ټولے اوبسکے پاڪے كړي.

اُوم مُهر اُو د سرو زرو مُجره

۸ (۱) او كله چه گډوړي اُوم مُهر مات كړو نو تقريباً تر نيمے گينټے پورے په آسمان كښے قلاړه قلاړي وه. (۲) بيا ما وليدل چه د خدائے په وړاندے چه كومه اووه فرېښتے ولاړے وے، هغوي ته اووه سُرنا وركړے شوے.

(۳) بيا يوه بله فرېښته د سرو زرو مُجره په لاس راغله او د قُربانگه سره ودریده او هغے ته پيره زياته خوشبُوي وركړے شوه چه د تخت د وړاندے د سرو زرو په قُربانگه ئے د ټولو پاكانو د دُعا سره پيش كړي. (۴) او د فرېښتے د لاس نه د خوشبُوي د سوزولو لوگے د پاكانو د دُعا سره پاس خدائے ته لاړ. (۵) بيا فرېښتے مُجره راواخسته، د قُربانئ د اور نه ئے پكه كړه او په مزكه ئے راگُذار كړه، نو بيا د تندر آوازونه، بريښنا او زلزله راغله.

د سُرنا آواز

(۶) بيا هغه اووه فرېښتے چه ورسره اووه سُرنا وے، غږولو ته تيارے شوے.

(۷) كله چه اولني فرېښتے خپله سُرنا وغږوله نو اور او ږلئ د وينے سره په مزكه راووریدل او د مزكے دريمه حصه ئے وسوزوله او د نو دريمه حصه وسوزیده او ټول شنه وابښه

۸) اُو هر كله چه دويمے فربسته خپله سُرنا وغږوله نو داسے لکه دَ يو لَوئے غر چه پرے اور بليدو، سمندر ته وغورزولے شو اُو دَ سمندر دريمه حصه وينه شوه، ۹) اُو په کبښے دريمه حصه ژوندی سږی مږه شول اُو دريمه حصه جهازونه په کبښے غرق شول.

۱۰) كله چه دريمے فربسته خپله سُرنا وغږوله نو يو لَوئے ستورے له آسمان نه گذار شو چه دَ مشعل په شان بليدو اُو هغه دَ سيندُونو اُو چينو په دريمه حصه ورپريوتو. ۱۱) دَ ستوری نُوم مستياره وو. اُو دَ اوبو دريمه حصه دَ مستيارے په شان ترخه شوه اُو پير زيات خلق دَ دے ترخو اوبو څښلو په وجه مږه شول.

۱۲) كله چه څلورمے فربسته خپله سُرنا وغږوله نو دَ نمر دريمه حصه اُو دَ سپورمئ اُو دَ ستورو دريمه حصه ووهلے شوه اُو دَ دغو دريمه حصه تياره شوه اُو دَ ورځے دريمه حصه رڼا ختمه شوه اُو دغه شان دَ شپے هم.

۱۳) بيا ما وليدل چه يو عُقاب په نيم آسمان کبښے والوتو اُو په چغو ئے نعرے وهلے چه ”أفسوس! أفسوس! أفسوس! دَ مزکے په اوسيدُونکو باندے، په وجه دَ هغه پاتے درے فربستو په سُرنا چه اوس به ئے وغږوی.“

۹) بيا هغه پينځمے فربسته خپله سُرنا وغږوله اُو ما يو ستورے وليدو چه دَ آسمان نه مزکے ته راپريوتے وو اُو

هغه ستوری ته د عالم ارواح کُنجيانے ورکړې شوې وې.

۲) د دې سره هغه عالم ارواح پرانستلو او د هغه کندنې نه

د لوتې بتی په شان لُوکې راوختلو او د عالم ارواح لُوکې
نمر او باد تور کړل. ۳) بیا د لُوکې نه په مزکه ملخان راغلل

او هغوی ته د مزکې د لړمانو په شان اختیار ورکړې شو.

۴) هغوی ته دا وئیلې شوی وو چه وابشو، ونو، او بوټو ته

هیڅ نقصان ونه رسوی خو بس هغه کسانو ته ټک ورکړی د

چا په تندي چه د خدائې مَهر نه وو لگیدلې. ۵) هغوی ته د

وژلو اختیار نه، خو تش لکه د لړم د لَشې تر پنځو میاشتو

پورې د عذابولو اختیار ورکړې وو. ۶) په دې دوران

کبښې به دا کسان په زارو مرگ وغواړی خو دوی به ئې ونه

مومی، هغوی به د مرگ خواهش لری خو مرگ به ترې

تښتی. ۷) دا ملخان جنگ ته د تیار کړو آسونو په شان

لیدلې شول او په سرُونو ئې د سرو زرو په شان تاجونه وو

او د هغوی مخونه د انسان په شان وو. ۸) او ویښته ئې د

بنځو په شان او د هغوی غابښونه د مزرو د غابښونو په شان

وو. ۹) او د اوسپنې په شان زغرې ئې اغوستې وې او

د هغوی د وزرو آواز د آسونو او بگیانو په شان وو کومې

چه د جنگ میدان ته ځی. ۱۰) د هغوی لکې د لړمانو په شان

وې چه په کبښې لَشې وې او د هغوی په لکو کبښې د بنی

آدمو د عذابولو تر پنځو میاشتو طاقت وو. ۱۱) او د دوی

بادشاه د عالم ارواح فرښته وه چه په عبرانی کبښې د هغې

نوم ابدون، او په یونانی ژبه کبښې اپولیون دے، یعنی تباہ

کوونکې.

۱۲) اوس اولنې افسوس تیر شو خو دوه نور لارائونکی

۱۳) بیا ہغہ شپرمے فربستے خپلہ سُرنا وغرولہ اؤ ما یو
 آواز واؤریدو کوم چہ دَ خُدائے پہ وپاندے ولاپ دَ سرو زرو
 پہ قُربان گاہ دَ خُلو رو بَنکرو نو دَ مینخ نہ راووتو. ۱۴) ہغہ
 شپرمے فربستے تہ ووئیل چہ دَ چا سُرنا وہ چہ ”دَ لوئے
 فرات دریاب دَ غارے نہ ہغہ ترلے خُلو فربستے آزادے
 کپہ.“ ۱۵) نو ہغہ خُلو فربستے آزادے کپے شوے چہ دَ
 دریمے برخے بنی آدمو دَ مپ کولو دَ پارہ دَ دے کال، دَ دے
 میاشتے، دَ دے ورخے اؤ دَ دے ساعت دَ پارہ تیارے
 کپے شوے وے. ۱۶) اؤ ما دَ ہغوئ دَ رسالو دَ سوارو
 شمار شل کروپہ واؤریدو. ۱۷) دغسے ما ہغہ آسُونہ اؤ دَ
 ہغوئ سوارہ پہ رویا ولیدل، ہغوئ دَ اور پہ شان زلیدونکی
 سرے، آسمانی رنگے اؤ دَ گُوکرو پہ شان زیرے زغرے ئے
 آغوستے وے. اؤ دَ آسُونو سرونہ ئے دَ مزرو دَ سرونو پہ
 شان وُو اؤ دَ خُلے نہ ئے اور، لُوکے اؤ گُوکرو راوتل. ۱۸)
 دا درے آفتونہ لکہ اور، لُوکے اؤ گُوکرو چہ دَ ہغوئ دَ خُلے
 نہ راوتل، پہ ہغو ئے دریمہ حصہ بنی آدم مپہ کپل. ۱۹) دَ
 آسُونو طاقت پہ خُلے اؤ پہ لکو کبے ہم وو خکہ چہ لکی
 ئے دَ مارانو پہ شان وے چہ سرونہ ئے وُو اؤ پہ ہغو ئے
 خلق عذابول.

۲۰) باقی پاتے شوے خلق چہ پہ دے آفتونو کبے مپہ
 شوی نہ وُو دَ خپلو عملونو نہ توبہ ونہ ویستہ اؤ نہ ئے دَ
 شیطانانو اؤ دَ سرو زرو، سپینو زرو، دَ کوپو، دَ کاپو اؤ دَ
 لرگو نہ دَ جوپ شوی بُتانو دَ عبادت کولو نہ توبہ ویستلہ،

کوم بُتان چہ کتلے نہ شی، نہ اُوریدلے شی اُو نہ خوزیدلے شی. (۲۱) اُو نہ هغوی دَ خپلو قتلُونو، دَ خپلے جادُوگری، خپلے حرامکاری، اُو نہ ئے دَ خپلو پاگو نہ توبہ وویستله.

فریسته اُو ورکوئیے کتاب

۱۰ (۱) بیا ما یوہ بلہ طاقتوره فریسته له آسمان نہ پہ

راکوزیدو ولیدہ چہ پہ وریخ کبئیے ئے خپل خان نغبتے وو اُو چہ دَ بوئی تال ئے پہ سر وو، خیرہ ئے دَ نمر پہ شان خلیدہ اُو پبئیے ئے دَ اور دَ ستنو پہ شان وے. (۲) اُو دَ هغے پہ لاس کبئیے یو ورکوئیے پرانستلے کتاب وو. هغے بنی پبئیہ پہ سمندر کینبودله اُو گسه پبئیہ ئے پہ مزکہ کینبودله. (۳) بیا هغے دَ مزی دَ غرمبا پہ شان یوہ لویہ چغہ وویستله اُو کلہ چہ هغے چغے کپلے نو اووہ تندرُونو وگپزیدل. (۴) ما دَ هغو اوو تندرُونو دَ آوازونو نہ پس لیکل خو ما دَ آسمان نہ دا آواز واُوریدو چہ ”دا پت وساتہ، هر خہ چہ اوو تندرُونو وئیلی دی، دا مه لیکه.“

(۵) بیا هغه فریسته چہ ما پہ سمندر اُو مزکہ ولاپہ لیدلے وه هغے خپل بنی لاس آسمان ته اُوچت کپرو. (۶) اُو پہ هغه چا ئے قسم وخورلو چہ تل تر تله ژوندے دے اُو پہ آسمان، مزکہ، سمندر اُو پہ دوی کبئیے ئے هر خہ پیدا کپی دی چہ ”اوس نور پیل نہ دے پہ کار! (۷) خو هر کلہ چہ دَ اوومے فریستے دَ سُرنا غبولو وخت راخی نو دَ خدائے پت مطلب لکه خنگه چہ هغه خپلو خادمانو نبیانو ته زیرے ورکپے دے، به پوره شی.“

۸) هغه آواز چه ما له آسمان اؤریدلے وو، ما سره بیا په خبرو شو اؤ وئے وئیل چه ”لاږ شه اؤ په سمندر اؤ په مزکه ولاړے فرېستے د لاسه هغه پرانستلے کتاب واخله.“

۹) نو بیا زه هغه فرېستے ته لاړلم اؤ ورته مے ووئیل چه ما له هغه پرانستلے ورکوټے کتاب راکړه. نو هغه ووئیل چه ”واخله اؤ وئے خوره، دا به ستا خیته ترخه کړی سره د دے چه ستا په خله کبښے به ئے خوند لکه د شاتو خوږ وی.“

۱۰) نو ما هغه ورکوټے پرانستلے کتاب د فرېستے د لاسه واخستو اؤ ومے خوړلو اؤ په خله ئے لکه د شاتو خوند راکړو خو چه مے تیر کړو نو زما خیته ئے ترخه کړه. ۱۱) بیا هغوی ما ته ووئیل چه ”ضروری دی چه بیا په پیرو خلقو اؤ قومونو اؤ ژبو اؤ بادشاهانو ته پیشن گوئی وکړے.“

دوه گواهان

۱۱) ۱) ما ته د گز په شان یوه اُورده لېسته راکړے شوه اؤ راته ئے ووئیل چه ”اوس پورته شه اؤ د خدائے کور اؤ قربان گاه کچ کړه اؤ د عبادت کوونکو تعداد شمار کړه. ۲) خو د خدائے د کور بهرنے غولے مه کچ کوه خکه چه هغه غیرو قومونو له ورکړے شوے دے اؤ هغوی به دا پاک ښار تر دوؤ څلوېښتو میاشتو پورے پایمال کړی. ۳) اؤ زه به خپل دوه گواهان د ټاټ جامے آغوستے د پیشن گوئی د پاره مقرر کړم اؤ دوی به تر دولس سوه شپیته ورځو پورے

۴) دا هغه دوه دَ بنونهُ ونے اؤ دوه دیووتونه دی کوم چه دَ مزکے دَ مالک دَ وړاندے ولاړ دی. ۵) که څوک دوی ته نقصان رسول غواړی نو دَ دوی دَ خُله نه اور راوړی اؤ دَ دوی دُبنمان به ونغړی اؤ دغه شان به هغه هر څوک چه دوی ته نقصان رسول غواړی، مړه شی. ۶) دوی اختیار لری چه آسمان بند کړی چه بیا دَ دوی دَ نبوت په دور کبسه باران ونه شی، اؤ دوی هم اختیار لری چه له اوبو نه وینه جوړه کړی اؤ په مزکه دَ خپله مرضی په مطابق آفتونه راولی.

۷) اؤ چه دوی خپله گواهی پوره کړی نو دَ عالم ارواح نه به ځنگلی ځناور راوړی اؤ دَ دوی سره به جنگ ونبلوی اؤ غالب به شی اؤ مړه به ئے کړی. ۸) اؤ دَ هغوی لاشونه به دَ لوتے بنار په گوڅو کبسه پراته وی، چرته چه دَ هغوی مالک هم په سولئ شوے وو، چه دَ مثال په طور ورته صدوم اؤ مصر وئیلے شی. ۹) تر درے نیمو ورځو پورے به خلق، دَ هر خیل، دَ هرے ژبے اؤ دَ هر قوم دَ دوی لاشونو ته گوری اؤ دَ دوی دَ لاشونو دَ بنخولو اجازت به ورنه کړی. ۱۰) دَ مزکے ټول خلق به ورته په سترگو کبسه خاندی اؤ خوشحالی به کوی اؤ یو بل ته به پالی ورکوی ځکه چه دغو دوو نبیانو دَ مزکے ټول خلق عذابول. ۱۱) خو دَ درے نیمو ورځو نه پس خدائے په هغوی کبسه دَ ژوندون روح واچولو اؤ هغوی په خپلو پنبو ودریدل اؤ چا چه دا ولیدل، هغه ټول ویریدل. ۱۲) بیا دوی یو اوجت آواز له آسمان نه واوړیدو

چه وئیل ئے چه ”دلته راشی!“ اؤ هغوی په وریخو کبښے
 آسمان ته لاپل اؤ دُښمنانو هغوی ته کتل. (۱۳) هم په دغه
 وخت یوه سخته زلزله راغله، د ښار لسمه حصه
 راوغورزیدله اؤ اووه زره کسان په دے زلزله کبښے هلاک
 شول اؤ نورو په ویره کبښے د آسمانی خدائے ثنا وئيله.

(۱۴) دویم افسوس تیر شو خو دریم زر راتلونکے دے.

اُومہ سُرنا

(۱۵) بیا اُومے فرښتے خپله سُرنا وغږوله اؤ په آسمان
 کبښے په زوره دا چغے واؤریدے شومے چه: ”د دُنیا
 بادشاهی زمونږ د رب اؤ د هغه د مسیح ده اؤ هغه به تل تر
 تله حکومت کوی!“ (۱۶) اؤ هغه څلیریشته مشران چه د
 خدائے د وړاندے په خپلو تختونو ناست وؤ، هغوی پرمخے
 په سجده پریوتل اؤ د خدائے دا ثنا ئے ووئيله چه:

(۱۷) ”ائے ربه خدایه! القادره! مونږ ستا شکر کوؤ، ته چه
 ئے اؤ چه وے، ځکه چه تا خپل لوائے طاقت اؤ بادشاهی په
 لاس کبښے واخیسته. (۱۸) قومونه په قهر شول ځکه چه ستا
 د قهر وخت راغلی دے، د مرو د عدالت کولو وخت راغلی
 دے، ستا د خادمانو نبیانو د اجر وخت راغلی دے، اؤ ستا
 د پاکانو اؤ د هغه ټولو لویو اؤ وړو وخت چا چه ستا د نوم
 عزت کولو. اؤ د هغو د تباہ کیدلو وخت راغلی دے چه ئے
 مزکه تباہ کوی.“

(۱۹) په آسمان کبښے د خدائے کور پرانستے شو اؤ په هغه

کبڻے دَ هغه دَ وعدے صندوق ښڪاره شو، نو بيا دَ بريڻنا
شُغلي، دَ تندر گڙزا، زلزله اؤ دَ ڊلي طوفان راغي.

ښڻه اؤ اڙدها

۱۲ ۱) بيا په آسمان کبڻے يوه لويه نخښه ښڪاره شوه
چه يوه ښڻه وه چه نمر ئے لکه جامے آغوستے وو اؤ
سپورمي دَ هغے تر پښو لاندے وه اؤ په سر ئے دَ دولسو
ستورو تاج وو. ۲) هغے دَ حمل دَ تکليف له کبله دَ زوزاد
پيدا کيدو چغے وهلي.

۳) بيا يوه بله نخښه په آسمان کبڻے ښڪاره شوه چه يوه
غڼه سره اڙدها وه چه اووۀ سرونه اؤ لس ښکرونه ئے وو اؤ
په سرونو ئے اووۀ تاجونه وو. ۴) اؤ هغه په خپله لکي
دريمه حصه ستوري له آسمان نه راکښل اؤ په مزکه ئے
راغورزول. اڙدها دَ هغے لنگيدونکے ښڻه په وړاندے
ودريده دَ دے دَ پاره چه هر کله چه دَ هغے ښڻه بچے
وشي چه دا ئے لواږ تير کړي. ۵) دَ هغے زوئے پيدا شو
چه په ټولو قومونو به دَ اوسپنې دَ امسا په زور حکومت
کوي. خو دَ هغے بچے خدائے اؤ دَ هغه تخت ته سمدستي
وخيزولے شو. ۶) اؤ ښڻه په خپله بيابان ته وتښتيدله چرته
چه دَ هغے دَ پاره خدائے خائے تيار کړے وو چه هلته تر
دولس سوه شپيتو ورځو پورے پاتے شي.

۷) بيا په آسمان کبڻے جنگ ونښتو. ميکائيل اؤ دَ هغه
فرښتو دَ اڙدها سره جنگ جوړ کړو. اؤ اڙدها اؤ دَ هغه

فرڀستو جنگ وکړو. (۸) خو هغوی فتح ونه موندله او په آسمان کېښه د هغو د پاره ځائې نه وو. (۹) نو دا لویه اژدها لاندې راوغورزولې شوه، دا هغه زور مار چه شیطان یا ابلیس بللې شی چه ټول عالم غلوی، هغه د خپلو فرڀستو سره لاندې مزکې ته راگذار کړې شو.

(۱۰) بیا ما په آسمان کېښه یو اوچت آواز په دې شان واوریډو چه ”اوس خلاصون او قدرت او زمونږ د ځدائې بادشاهی راغله ده او د هغه د مسیح اختیار، ځکه چه زمونږ په وروڼو الزام لگوونکې چه شپه او ورځ زمونږ د ځدائې په مخکېښه پرې الزام لگوی، له آسمان نه گذار کړې شوې دې. (۱۱) خو زمونږ وروڼه په هغه د گډوډی د وینې په وسیله او گواهی د کلام په وجه غالب شول، او خپل ځان ئې هم عزیز ونه گڼلو تر دې چه مرگ ئې هم قبول کړو. (۱۲) نو ائې آسمانونو! او د هغه اوسیدونکو خلقو! بنادی کوئ، خو ائې مزکې او سمندرې! افسوس چه ابلیس ډیر په غصه تاسو ته ښکته راغې ځکه چه هغه خبر دې چه وخت ئې لنډ دې.“

(۱۳) کله چه اژدها خپل ځان په مزکه راغورزیدلې ولیدو نو هغه ښځې پسې شو چه زوئې ئې راوړې وو. (۱۴) خو ښځې ته د عقاب دوه لوائې وزرونه ورکړې شول چه هغه په بیابان کېښه هغه ځائې ته والوزی چرته چه به هغه له مار نه تر درې نیم کالو پورې محفوظه وساتلې شی. (۱۵) مار د خپلې ځلې نه د اوبو یو سیلاب وبهیولو چه هغه ښځه په کېښه یوسی. (۱۶) خو مزکې د ښځې مدد وکړو، خپله ځله

ئے وازہ کپہ اُو د اژدها د خُلی هغه سیلاب ئے تیر کرو۔
 (۱۷) پہ دے اژدها هغه بنخے ته نور هم په غصه شو اُو د
 هغه د نور نسل سره د جنگ د پاره لارو، دا هغه خلق دی
 چه د خدائے حکمونه منی اُو د عیسیٰ شهادت ساتی. (۱۸)
 اژدها د سمندر په غاړه ودریده.

دوه ځنگلی ځناور

۱۳ (۱) بیا ما له سمندر نه یو ځنگلی ځناور په راوتو
 ولیدو. د هغه لس بشکرونه اُو اووه سرونه و، اُو د هغه په
 بشکرونو لس تاجونه و او په هر سر ئے د کفر یو نوم وو.
 (۲) ما چه کوم ځنگلی ځناور ولیدو، هغه د پرانگ په شان
 وو خو د هغه پښے د میلو په شان وے اُو خلے ئے د مزری
 په شان وه. اژدها هغه له خپل طاقت، بادشاهی اُو لویے
 اختیار ورکړو. (۳) د هغه یو سر د مرگی یو گذار خوړلے
 وو خو هغه د مرگی پرهر ئے جوړ شوے وو اُو ټوله دنیا په
 هغه ځناور پسے په حیرانتیا لاره. (۴) سړو هغه اژدها ته
 سجده وکړه ځکه چه هغه خپل اختیار ځنگلی ځناور ته
 ورسپارلے وو، هغوی ځناور ته هم سجده وکړه اُو دا ئے
 ووئیل چه ”څوک د دے ځناور په شان دے، اُو څوک
 ورسره جنگیدلے شی؟“

(۵) ځنگلی ځناور ته دا اختیار ورکړے شو چه غټے غټے
 اُو د کفر خبرے وکړی، اُو تر دوه څلویښتو میاشتو پورے د
 حکومت واک ورکړے شو. (۶) هغه په خدائے پورے د کفر
 خبرے وکړلے اُو د خدائے نوم اُو د هغه د استوگنې ځائے

اُو آسمانی مخلوق ته ئے کنئل شروع کړل. (۷) هغه ته دا هم اختيار ورکړے شو چه د پاکانو سره جنگ وکړی او پرے غالب شی، او په ټولو خیلونو او خلقو، ژبو او قومونو اختیار ورکړے شو. (۸) او په مزکه ټول اوسیدونکی به هغه ته سجده وکړی بے له هغو نه د چا نومونه چه هغه حلال شوی گپوری د ژوندون په کتاب کبسه له ازل نه لیکلی دی.

(۹) څوک چه اوریدے شی هغه د واوری. (۱۰) چا ته چه قیدیدل وی هغه به قید شی، چا ته چه په توره قتل کیدل وی نو هغه به په توره قتل شی. په دے کبسه د پاکانو زغم او ایمان په کار دے.

(۱۱) بیا ما یو بل ځنگلی ځناور ولیدو چه له مزکے نه راووتو، هغه د گپوری په شان دوه بشکرونه لرل خو د اژدها په شان ئے خبرے کولے. (۱۲) هغه د اولنی ځنگلی ځناور ټول اختیار د هغه په مخ کبسه چلوی او هغه به مزکه او د هغه اوسیدونکی مجبور کړی چه هغوی اول ځنگلی ځناور ته سجده وکړی چه د چا د مرگی پرهر چه جوړ شوے وو.

(۱۳) او هغه لوائے معجزے کولے تر دے چه د خلقو په

وړاندے د آسمان نه مزکے ته اور وروی. (۱۴) او هغه له دا

اختیار ورکړے شو چه د هغه ځنگلی ځناور په وړاندے

معجزے وکړی او د مزکے اوسیدونکی وغلوی او هغوی

دے ته تیار کړی چه د هغه ځنگلی ځناور په شان یو بت جوړ

کړی چه د توره گزار ئے خوړلے وو خو بیا هم ژوندے

وو. (۱۵) او هغه له دا اختیار هم ورکړے شو چه د اولنی

ځنگلی ځناور په بت کبسه ساہ واچوی چه خبرے هم

وکری اؤ هغه ٽول کسان چه ورته سجده نه کوی، مره کری.
 (۱۶) اؤ دا چه هغه په لویو وړو، شته منو اؤ غریبانو، غلامانو
 اؤ آزادو په بنی لاس یا په تندی یوه نخبسه ولگوی. (۱۷) اؤ
 هیچا ته تر هغه د خه آخستلو یا خرخولو اجازت نه وی تر
 خو چه د دے خنگلی خناور نخبسه، نوم یا د نوم شمار پرے
 نه وی.

(۱۸) دغه د حکمت کنجی ده اؤ هر هغه څوک چه پوهه لری
 هغه د د خناور د نوم شمار کری، دا شمار د یو سړی دے اؤ
 د هغه د شمار حساب شپږ سوه شپږ شپیته دے.

د یو لک څلور څلوېښت زره کسانو حمد

۱۴ (۱) بیا ما ولیدل چه د صیون په غره گپورے ولاړ وو
 چه ورسره یو لک څلور څلوېښت زره کسان وو چه په تندو
 ئے د هغه نوم اؤ د هغه د پلار نوم لیکلے وو. (۲) ما د
 آسمان نه یو آواز واوریډو چه د سیلابی اوبو یا د تندر په
 شان وو، دا داسے آواز وو لکه چه پیر خلق ستارونه غږوی.
 (۳) هغوی هلته د تخت اؤ د څلورو حیوانانو اؤ مشرانو په
 وړاندے یو نوے حمد وئیلو اؤ دا حمد بے له هغه یو لک
 څلور څلوېښت زرو کسانو نه چه په بیعه آخستے شوی وو،
 بل هیچا زده کولے نه شو. (۴) دا هغوی دی چه د بنخو
 سره ئے خپل خان ککر کړے نه دے اؤ خپل خانونه ئے
 پاک ساتلی وو اؤ دوی په گپوری پسے ځی هر چرته چه هغه
 ځی. دوی د خدائے اؤ د گپوری د پاره له بنی آدمو نه اولنې
 میوے په طور آخستے شوی دی. (۵) هغوی هیچرے دروغ

نہ وئیل اُو ہغوی پاک دی.

د دريو فرڀستو پيغام

﴿٦﴾ بيا ما دَ آسمان په مينځ کښے يوه فرڀسته په الوتو وليده
چه په مزکه ئے هر قوم اُو خيل، ژبے اُو خلقو ته د تل
زيرے ورکولو. ﴿٧﴾ هغے په زوره چغے کړے چه ”د
خدائے نه ويريرئ اُو د هغه ثنا وايئ ځکه چه هغه وخت
راغله دے چه هغه عدالت کوي. اُو هغه ته سجده وکړئ چه
آسمان اُو مزکه، سمندر اُو د اوبو چينے ئے پيدا کړے
دی!“

﴿٨﴾ اُو هغه پسے دويمه فرڀسته راغله اُو هغے چغے کړے
چه ”پريوتو! هغه لوائے بابل پريوتو چه په ټولو قومونو ئے د
خپلے حرام کاري قهرژن شراب څښلي دی!“

﴿٩﴾ اُو بيا ورپسے دريمه فرڀسته راغله اُو داسے چغے ئے
کړلے، ”هر هغه څوک چه ځنگلي ځناور ته اُو د هغه بُت ته
سجده کوي اُو د هغه نخښه په تندي يا په لاس لگوي، ﴿١٠﴾
هغه د د خدائے د قهر شراب وڅښي کوم چه هغه په ټينگ
طور د خپل غضب په پيالي کښے تيار کړي دی. هغه به د
پاکو فرڀستو اُو د گپورې په وړاندے په اور اُو د گوکړو په
شغلو کښے عذابولے شي. ﴿١١﴾ اُو د هغوی د عذاب لوگے
به تل تر تله راخيژي اُو هر هغه څوک چه ځنگلي ځناور يا د
هغه بُت ته سجده کوي يا د هغه د نوم نخښه آخلي، هغوی به
نہ خو د شپے اُو نه د ورځے آرام بيا مومي.“

۱۲) پہ دے کبے دَ پاکانو زغم دے، هغوی چہ دَ خُدائے
حُکْمُونه منی اَو دَ عیسیٰ وفادار پاتے کیری.

۱۳) اَو ما له آسمان نه یو آواز واؤریدو چہ وئیل ئے، ”دا
ولیکه! بختور دی هغه خوک چہ له دے نه پس به په مالک
کبے مره کیری!“

اَو رُوحُ الْقُدْسِ وائی چہ ”هو، حُکّه چہ له دے نه پس به
هغوی له تکلیفونو نه په آرام وی، ولے چہ دَ دوی عملونه به
ورسره وی.“

دَ دُنیا لَو کیدل

۱۴) اَو بیا چہ ما وکتل نو یوه سپینه وریخ رابنکاره شوه اَو
چہ په هغه خوک ناست وو هغه دَ ”ابن آدم په شان“ وو. دَ
هغه په سر دَ سرو زرو تاج وو اَو په لاس کبے ئے تیره لور
وو. ۱۵) یوه بله فربسته دَ خُدائے له کور نه بهر راووتله اَو په
وریخ ناست ته ئے په اُوچت آواز چغے کرے چہ ”خپل لور
وروغزوه اَو وریبه، حُکّه چہ دَ فصل وخت راغله دے اَو دَ
مزکے فصل پوخ شو.“ ۱۶) نو هغه چہ په وریخے ناست
خپل لور مزکے ته ورواچولو اَو دَ هغه فصل وریبلے شو.

۱۷) بیا یوه بله فربسته دَ خُدائے له آسمانی کور نه راووتله اَو
دَ هغه سره هم یو تیره لور وو.

۱۸) اَو بیا یوه بله فربسته له قُربانگاه نه راووتله، دا هغه فربسته
وه چہ په اور اختیار لری، اَو هغه دَ تیره لور لرونکی ته

چغے کرلے چہ ”خپل لور ورواچوہ اوُ پہ مزکہ دَ انگُورو دَ
 بُوتی فصل راغونڊ کرہ حُکہ چہ انگُور ئے پاخهٔ دی.“ (۱۹) نو
 هغه فربستے خپل لور ورواچولو اوُ پہ مزکہ ئے دَ انگُورو دَ
 بُوتی فصل راتول کرو اوُ هغه ئے دَ خُدائے دَ غضب پہ هغه
 لویہ گانئی کبے ورواچولو. (۲۰) انگُور ئے له بنار نہ بهر پہ
 گانئی کبے دَ پنبو دَ لاندے کرے شول اوُ تر درے سوہ
 کلومیترہ پورے له گانئی نہ دَ آسونو تر واگو پورے وینے
 وبھیدلے.

فربستے دَ آخری آفتونو سرہ

۱۵ (۱) بیا ما پہ آسمان کبے یوہ لویہ اوُ عجیبہ نخبہ
 ولیدلہ، اووہ فربستے وے چہ ورسرہ له تولو نہ آخری اووہ
 آفتونہ وُو، پہ دے آفتونو دَ خُدائے قهر ختم شو.

(۲) ما ولیدل چہ دَ شیشے دَ سمندر پہ شان چہ اور پہ
 کبے گد شوے وو، اوُ دَ شیشے دَ سمندر سرہ هغه خلق
 چہ پہ حنگلی حناور اوُ دَ هغه دَ بُت اوُ دَ هغه دَ نُوم پہ شمار
 غالب شوی وُو. دَ هغوی پہ لاس کبے هغه ستارونہ وُو چہ
 خُدائے ورلہ ورکری وُو. (۳) هغوی دَ خُدائے دَ غلام موسیٰ
 اوُ گپوری حمدونہ داسے وئیل:

”ائے مالکہ قادر مُطلق خُدایہ! ستا کارونہ لوئے اوُ عجیبہ
 دی اوُ ستا لارے دَ حق اوُ ربستیا دی، ائے دَ قومونو بادشاہ!
 (۴) خوک بہ ویرہ ونهٔ کری اوُ ستا دَ نُوم لوئی بہ ونهٔ کری؟
 حُکہ چہ تہ یواخے پاک یئے. تول قومونہ بہ راشی اوُ ستا پہ
 وړاندے بہ سجدہ وکری حُکہ چہ دا صفا بنکارہ شوی دی

چه ستا ٿولے فیصلے دَ صداقت دی۔“

۵) اُوَ له دے نہ پس ما ولیدل چه په آسمان کبڻے دَ شهادت دَ خیمے پاک خائے پرانستے شو، ۶) اُوَ دَ هغه نه اُووَه فرښتے دَ اُوو آفتونو سره راووتلے اُوَ هغوی مهینے جامے آغوستے وے چه صفا اُوَ خَلقیدونکے وے اُوَ په سینو ئے دَ سرو زرو سینہ بندونه وُو. ۷) بیا په څلورو حیوانانو کبڻے یو هغه اُوو فرښتو ته اُووَه دَ سرو زرو جامونه ورکړل چه دَ خُدائے دَ قهر نه پک وُو، دَ هغه خُدائے چه تل تر تله به ژوندے وی. ۸) اُوَ دَ خُدائے کور دَ خُدائے دَ جلال اُوَ قُدرت له لُوگی نه پک شو اُوَ تر هغه هیڅوک ورننوتے نه شو تر څو چه دَ اُوو فرښتو اُووَه آفتونه پوره شوی نه وُو.

دَ خُدائے دَ قهر جامونه

۱۶) ۹) بیا ما دَ خُدائے له کور نه یو اُوچت آواز واوړیدو چه هغه اُوو فرښتو ته ئے وئیل چه ”لاږے شیء اُوَ دَ خُدائے دَ قهر اُووَه جامونه په مزکه توئی کړی.“

۱۰) نو اوله فرښته لاږه اُوَ په مزکه ئے خپل جام توئی کړو اُوَ دَ ناسور خوراکی دانے په هغه خلقو ښکاره شوے چه دَ ځنگلی ځناور نخبه ئے لرله اُوَ هغه بُت ته ئے سجده کړے وه.

۱۱) اُوَ دویمے فرښتے خپل جام په سمندر کبڻے توئی کړو اُوَ دَ هغه اوبه دَ مړی دَ وینے په شان شوے اُوَ په

سمندر کبڻے هر زنده سرے مر شو.

۴) اُو دريمے فرڀستے خپل جام په دريابُونو اُو په چينو
کبڻے توئے کړو اُو وينے شول. ۵) بيا ما واؤريدل چه د
اوبو فرڀستے ووئيل چه ”اُئے قُدوسه خدايه! تَه چه يئے اُو
وے، تَه په خپل عدالت کبڻے صادق يئے. ۶) خُکه چه
هغوى د پاکانو اُو ستا د نبیانو وينے توئے کړے دى اُو تا
هغوى ته د خښلو د پاره وينے ورکړے، هغوى د دے لايق
دى.“ ۷) اُو ما د قُربانگاه چغه واؤريده، هو مالکِه خدايه! تَه
په ټولو قادر يئے، ستا ټولے فيصلے رښتینے اُو په حقه
دى.

۸) اُو څلورمے فرڀستے خپل جام په نمر توئے کړو اُو دا
اِختيار ورله ورکړے شو چه په خپلو شُغلو خلق وسيزى.
۹) اُو هغوى بد بد وسوزيدل خو هغوى د خُدائے په نُوم
کُفر ووئيل چه د دے آفتونو د نازلولو اِختيار لرى، اُو هغوى
د توبه ايستلو نه انکاري شول اُو نه ئے د هغه ثنا ووئيله.

۱۰) اُو پينځمے فرڀستے د خُنګلى خُناور په تخت خپل جام
توئے کړو اُو د هغه په بادشاهي کبڻے تياره شوه. اُو خلقو د
درد نه خپلے ژبے چيچلے، ۱۱) خو هغوى د خپل درد اُو د
ناسُور په وجه آسماني خُدائے ته کُفر ووے، اُو خه چه
هغوى کړى وُو، له هغه نه ئے توبه ونه کړله.

۱۲) اُو شپږمے فرڀستے خپل جام د فرات په لوتے درياب
کبڻے توئے کړو اُو د هغه اوبه وچے شوے چه د نمر خاتَه
د بادشاهانو د پاره لار تياره شى. ۱۳) بيا ما وليدل چه د

اژدها دَ خُنْگلی خُناور اَوُ دَ دروغژن نبی دَ خُلے نه دَ
 چيندخانوپه شان درے ناپاک رُوخُونه راووتل. (۱۴) دا
 ناپاک رُوخُونه وُو چه مُعجزے بِنئی، هغوی دَ دے دَ پاره خئی
 چه دَ دُنیا تُول بادشاهان دَ خُدائے القادر دَ لوئے ورخے دَ
 جنگ دَ پاره راجمع کړی.

(۱۵) ”گورئ، دَ غل په شان درخُم! بختور دے هغه چه بيدار
 وی اَوُ جامے ئے آغوستے وی خُکه چه هغه به بريند نَه شی
 اَوُ خلق به دَ هغه شرم ونه وینی!“

(۱۶) نو هغوی بادشاهان هغه خُائے ته راجمع کړل چه په
 عبرانی کبښے ورته ارمگدون وائی.

(۱۷) بیا اوومے فرېستے خپل جام په باد توئے کړو اَوُ دَ
 خُدائے دکور له تخت نه يو اُوچت آواز راغے چه هغه وئیل
 چه ”دا وشوه!“ (۱۸) له دے نه پس دَ برېښنا شُغْلے اَوُ دَ تندر
 کړزا اَوُ يوه دومره سخته زلزله راغله چه دَ بنی آدم دَ
 پيداېښت راسے چرے هم نه وه راغْلے. (۱۹) اَوُ هغه لوئے
 ښار په درے خُايه تقسيم شو اَوُ دَ دُنیا ښارونه ونړيدل، اَوُ
 خُدائے ته لوئے بابل رايا د شو بلکه دَ خپل غضب اَوُ قهر دَ
 شرابو نه پکه پياله ئے هغه له ورکړه. (۲۰) هره يوه جزيره
 غايبه شوه اَوُ يو غر هم ليدے نه شو. (۲۱) اَوُ په بنی آدمو له
 آسمان نه تقريباً پنخوس کيلو وزن برابر ږلئ ووريدله اَوُ
 هغوی دَ ږلئ په آفت خُدائے ته کُفر ووئیل خُکه چه هغه آفت
 ډير سخت وو.

۱) بیا ہغہ اووہ فرہستے چہ جامونہ ئے نیولی وُو، پہ ہغوی کبے یوہ ما لہ راغلہ او وئی وئیل چہ ”راخہ! چہ زہ درتہ د ہغے لوئی کنجری سرہ کیدونکے عدالت وبنایم چہ د پیرو سمندرُونو د پاسہ پہ تخت ناستہ دہ. ۲) د مزکے بادشاہانو د ہغے سرہ بدکاری کرے دہ او د ہغے د حرامکاری پہ شرابو د دنیا ٲول خلق نشہ شوی دی.“

۳) او د خدائے رُوچ پہ ما غلبہ وکرہ او د ہغہ فرہستے زہ بیابان تہ بوتلم. ہلتہ ما یوہ ہنخہ ولیدہ چہ پہ یو قرمزی رنگ خنگلی خنار سورہ وہ. د ہغہ پہ ٲول بدن د کفر نومونہ لیکلی وُو او اووہ سرُونہ او لس ہنکرونہ ئے وُو. ۴) ہغہ ہنخے ارغوانی قرمزی رنگ جامے آغوستے وے چہ د سرو زرو پہ کالو، جواہراتو او مرغلرو ٲولے شوے وہ. د ہغے پہ لاس کبے د سرو زرو ٲیالہ وہ چہ د بے حیائی او د ہغے د حرامکاری د ناپاکئی نہ ٲکہ وہ. ۵) او د ہغے پہ تندی یو نوم لیکلے وو چہ راز دے : ”لوئی بابل، د کنجرو او د دنیا د ہرے بے حیائی مور.“ ۶) او ما ولیدل چہ ہغہ ہنخہ د پاکانو پہ وینہ او د عیسیٰ د شہیدانو پہ وینہ پہ نشہ وہ.

کلہ چہ ما ہغہ ولیدہ نو زہ ٲیر حیران شوم. ۷) خو فرہستے راتہ ووئیل چہ ”داتہ دومرہ ولے حیران یئی؟ زہ بہ درتہ د دے ہنخے او دا چہ پہ کوم خنگلی خنار سورہ دہ چہ اووہ سرُونہ او لس ہنکرونہ لری، راز ہنکارہ کریم. ۸) کوم

خَنگلی خُناور چه تا ولیدو، هغه دے چه ژوندے وو خو
 اوس ژوندے نۀ دے، هغه به دَ عالم ارواح نه راخیژی اُو
 هلاک به شی. اُو په دُنیا کبَسے هغه خلق چه دَ چا نومونه چه
 له ازل نه دَ ژوندون په کتاب کبَسے نۀ دی لیکلی شوی،
 هغوی به دَ خَنگلی خُناور په لیدو حیران شی خُکه چه هغه یو
 وخت ژوندے وو خو اوس ژوندے نۀ دے، خو بیا به هم
 بنکاره شی.

⑨ اُو په دے پوهیدلو دَ پاره پیر حکمت په کار دے. دا
 اووۀ سرُونه هغه اووۀ غرُونه دی چه دا بنخه پرے ناسته ده،
 خو دوی هم اووۀ بادشاهان دی ⑩ چه پینخه پخوا تیر شوی
 دی اُو یو ژوندے دے اُو یو بل به راخی اُو کله چه هغه راشی
 نو هغه به دَ لږ وخت دَ پاره وی. ⑪ اُو هغه خَنگلی خُناور
 چه یو وخت ژوندے وو اُو اوس ژوندے نۀ دے، هغه اتم
 بادشاه دے، خو بیا هم هغه له اوو نه یو دے اُو هغه به هلاک
 شی.

⑫ کوم لس بنکرونه چه تا ولیدل، هغه لس بادشاهان دی
 چه هغوی لا حکومت نۀ دے شروع کړے، خو هغوی به دَ
 یوے گینتے دَ پاره دَ خَنگلی خُناور سره دَ بادشاهی اختیار
 ومومی. ⑬ خُکه چه دَ هغه ټولو یو مقصد دے چه خپل
 طاقت اُو اختیار خَنگلی خُناور ته ورکړی. ⑭ هغوی به دَ
 گپوړی سره جنگ وکړی خو گپوړے به په هغوی غالب شی
 خُکه چه هغه دَ مالکانو مالک اُو دَ بادشاهانو بادشاه دے، اُو
 هغوی هم ورسره دی چه بللی شوی، غوره شوی اُو وفادار
 دی.

١٥) بيا هغے ما ته ووئیل چه ”تا چه کوم سمندر ولیدو چه لویه کنجری پرے ناسته وه، دا دَ خلقو جمیعتُونه، قومُونه اُو ژبے دی. ١٦) هغه لس بشکرونه چه تا ولیدل، هغه به سره دَ خنگلی خنار له دے کنجری سره دُبنمی کوی، هغوی به دا بربنده اُو برباده کری اُو دَ هغے غوبنه به و خوری اُو په اور به ئے ایرے کری. ١٧) حَکه چه خُدائے دَ دوی په زرونو کبنے دا خبره اچولے ده چه دوی به په یو زره دَ خُدائے دَ مقصد دَ پوره کولو دَ پاره خنگلی خنار ته دَ خپلے بادشاهی اختیار ورکری، تر خو چه دَ خُدائے کلام پوره نه شی.

١٨) دا بشخه چه تا ولیده هغه لوائے بنار دے چه دَ مزکے په بادشاهانو حکومت کوی.“

د بابل بربادی

١٨) ١) له دے نه پس ما یوه بله فربنسته له آسمان نه په راکوزیدو ولیدله اُو دَ هغے لوائے اختیار وو اُو مزکه دَ هغے په جلال ریا شوه. ٢) بیا هغے په اُوچت آواز چغه کره، ”پریوت! لوائے بابل پریوتو! هغه دَ شیطانانو کور، دَ ټولو ناپاکو روحونو اډه، اُو دَ کرک ناکو اُو مُردارو مارغانو کور دے. ٣) حَکه چه ټولو قومونو دَ هغے دَ بدکاری شراب خبلی دی، دَ دُنیا بادشاهانو دَ هغے سره بدکاری کرے ده، اُو دَ دُنیا سوداگرانو دَ هغے دَ مستی په سبب دولت راغونډ کرو.“

٤) بیا ما له آسمان نه یو بل آواز واوریډو چه وئیل ئے :

”آئے زما خلقو! لہ دے نہ رابہر شیء چہ دَ دے پہ گُناہونو
کبسے شریک نہ شیء او چہ دَ ہغے پہ آفتونو کبسے شامل نہ
شیء. ﴿۵﴾ حُکھ چہ دَ ہغے گُناہونہ تر آسمانہ رسیدلی دی او
خُدائے دَ ہغے بدے چارے ہیرے کرے نہ دی. ﴿۶﴾ ہغے
تہ دَ خپلو کپرو بدلہ ورکری، ہغے چہ کوم کارونہ کپی دی،
ہغہ دوہ چندہ ورکری، او ہغے چہ پہ کومے پیالی کبسے
گپ کپی دی ہغہ دوہ چندہ گپہ کپی. ﴿۷﴾ ہغے چہ ہر
خومرہ لوئی او مستی وکپہ ہغہ ہومرہ ورتہ عذاب او ویر
ورکری. ہغہ پہ زپہ کبسے وائی چہ زہ دَ تخت مالکہ یم، زہ
بہ دَ کونڈو پہ شان ویرونہ نہ کوم. ﴿۸﴾ پہ دے وجہ بہ پہ
ہغے پہ یوہ ورغ کبسے آفتونہ راشی یعنی، مرگ، قحط،
ویرہ، او پہ اور بہ ہم وسوزولے شی حُکھ چہ مالک خُدائے
زورور دے چہ ئے دَ دے فیصلہ واؤرولہ.“

﴿۹﴾ دَ مزکے بادشاہانو چہ دَ ہغے سرہ بدکاری وکپہ او دَ
ہغے پہ مستی کبسے گپ شول، ہر کلہ چہ ہغوی دَ دے دَ
سوزیدلو لوگے ووینی نو ہغوی بہ پرے ژپا او ویر وکپی.
﴿۱۰﴾ ہغوی بہ لرے ولاړ وی او دَ ہغے پہ عذاب بہ دَ ویرے
دا وائی چہ ”آفسوس! آفسوس پہ لوئے بنار دَ بابل! پہ زورور
بنار! چہ تہ پہ یوہ گینتہ کبسے برباد شوے!“

﴿۱۱﴾ دَ دُنیا سوداگران بہ ہم پہ بابل ویر او ژپا کوی حُکھ چہ
بیا بہ ہیخوک ہم دَ ہغوی نورہ سودا وانہ خلی. ﴿۱۲﴾ دَ سرو
زرو، دَ سپینو زرو، قیمتی کانو، دَ مرغلرو، مہینے لٹے،
ارغوانی کپرے، دَ ریشمو قرمزی کپرے، دَ ہر قسم دَ عودو
لرگی، دَ ہاتی غابُونہ، دَ ہر قسم لوبنی، دَ قیمتی لرگی ہر

قسم لوبنی، دَ زیرو، دَ اوسپنو اُو دَ مرمرو، ﴿۱۳﴾ دَ دار چینی، مسالے، خوشبوئے عطر، لوبان، مے، تیل، میدہ، غنم، اُو خاروی، گدیے، آسُونہ، گاپی، غلامان اُو دَ بنی آدمو خانونہ. ﴿۱۴﴾ هغویٰ بہ وائی چہ ”کومے میوے تہ چہ ستا زپہ وُو، هغه لہ تا نہ تلے دہ، ٲول دولت اُو کِشش ورک دے اُو بیا بہ ئے هیچرے ونہ مومے!“ ﴿۱۵﴾ اُو دَ دے ٲولو سوداگانو سوداگران چہ ئے دَ دے ٲہ سبب دولتُونہ وگٲل، هغویٰ بہ دَ هغے دَ عذاب لہ ویرے لرے ولاٲ وی، ژٲا اُو ویر بہ کوی، ﴿۱۶﴾ اُو وائی بہ چہ ”اُفسوس! اُفسوس! ٲہ لوئے بنار چہ دَ مہینے لٲے اُو ارغوانی اُو قرمزی جامے بہ ئے آغوستلے اُو ٲہ سرو زرو قیمتی کانو اُو مرغلو بہ ئے خان بشکلے کٲے وو. ﴿۱۷﴾ اُفسوس! چہ ٲہ یوہ گینٲہ کبے دولت بریاد لاٲو!“

بیا ٲول دَ سمندری جہاز کٲتانان، سمندری مُسافران اُو مانگیان اُو هغه ٲوک چہ ٲہ سمندری گٲے خٲلہ گُزارہ کوی، لرے ودریدل، ﴿۱۸﴾ اُو چہ دَ هغے سوزیدونکی لوگے ئے ولیدو نو چغے ئے کٲے، ”دَ دے لوئے بنار ٲہ شان بل چرتہ داسے بنار نہ وُو!“ ﴿۱۹﴾ اُو هغویٰ ٲہ خٲلو سرونو خاورے ونوستلے، ویر اُو ژٲا ئے کولہ اُو دا ئے وئیل چہ ”اُفسوس! اُفسوس! ٲہ هغه لوئے بنار چہ دَ چا ٲہ دولت دَ سمندری جہازُونو مالکان مالدار شول، چہ ٲہ یوہ گینٲہ کبے بریاد شو!“

﴿۲۰﴾ ائے آسمانہ! ائے ٲاکانو، رسُولانو اُو نبیانو! ٲرے خوشحالی کوئ، ٲہ دے وجہ چہ خدائے ٲہ هغه فیصلہ وکٲلہ خہ چہ هغویٰ ٲہ تاسو کٲے وہ.

﴿٢١﴾ اُو بيا يوء قوتناكئ فربستئ دَ ژرنءئ دَ يو غت پل په شان كانئ راواخستو اُو سمندر ته ئئ ورگُذار كړو اُو وئئ وئيل چه ”دغه شان به دَ بابل لوءئ بشار ونړولئ شئ اُو بيا به ئئ هيڅوك ونه وينئ. ﴿٢٢﴾ اُو بيا به هيچرئ په تا كبنئ دَ ستار، سندرغاړئ، شپيلئ اُو دَ سُرنا آوازونه وانه وريدئ شئ، اُو دَ يو كسب كسب گر به هم په تا كبنئ ونه ليدئ شئ، اُو بيا به په تا كبنئ دَ ژرنءئ غرا وانه وريدئ شئ. ﴿٢٣﴾ اُو نور به په تا كبنئ دَ ديوء رئا ونه ليدئ شئ اُو په تا كبنئ به بيا دَ زلمئ اُو دَ ناوء خبرئ وانه وريدئ شئ. يو وخت وو چه ستا سوداگران دَ دُنيا زورور وُو اُو تا په خپل جادو ټول قومونه وغلول.“

﴿٢٤﴾ دَ نبیانو دَ پاكانو اُو دَ هغه ټولو خلقو وينه په هغئ كبنئ وموندلئ شوه چه په مزكه وژلئ شوى وُو.

١٩ ﴿١﴾ دَ دئ نه پس ما په آسمان كبنئ دَ گڼو خلقو اوچت آوازونه واوږيدل، هغوى چغئ وهلئ چه ”هللُوياه! خلاصون، جلال اُو طاقت زمونږ دَ خُدائئ دئ! ﴿٢﴾ ځكه چه دَ هغه فيصلئ رښتينئ اُو په حقه دئ اُو هغه دَ لوءئ كنجريئ فيصله وكړه چا چه په خپلئ حرامكارئ دا مزكه ورانه كړه اُو دَ هغئ نه ئئ دَ خپلو خادمانو دَ وينئ بدل واخستو.“ ﴿٣﴾ هغوى بيا چغئ كړئ چه ”هللُوياه! دَ بابل لوكئ تل تر تله خيژئ!“ ﴿٤﴾ اُو هغه څليريشت مشران اُو څلور حيوانان خُدائئ ته په سجده شول چه په تخت ناست وُو اُو هغوى هم چغئ كړئ چه ”آمين، هللُوياه!“

۱۱) بیا ما آسمان پرانستلے ولیدو اُو ہلتہ زما پہ وپاندے یو سپین آس وو اُو دَ ہغہ دَ سوارہ نُوم وفادار اُو ربتینے دے، حُکہ چہ ہغہ پہ عدالت کبے اُو پہ جنگ کبے ربتونے دے۔ ۱۲) اُو دَ ہغہ سترگے دَ اور دَ شُغلو پہ شان دی اُو پہ سر ئے پیر تاجونہ وُو۔ پہ ہغہ یو نُوم لیکلے شوے وو چہ بے لہ دہ نہ پرے ہیخوک نہ پوهیدو۔ ۱۳) اُو ہغہ پہ وینو لپلے جامے آغوستے وے اُو دَ ہغہ نُوم دَ خدائے کلام دے۔ ۱۴) اُو آسمانی لبکرے پہ سپینو آسونو سورے ورسے وے چہ دَ سپینے اُو صفا مہینے لتے جامے ئے آغوستے وے۔ ۱۵) اُو دَ ہغہ دَ خُلے نہ یوہ تیرہ توره راوزی چہ قومونہ پرے ووهی، حُکہ چہ ہغہ بہ پہ ہغوی دَ اوسپنے پہ امسا حکومت کوی اُو دَ گناہونو دَ شرابو گائی بہ دَ قادر مُطلق خدائے دَ قهر اُو غضب دَ پبنو لاندے مری۔ ۱۶) اُو دَ ہغہ پہ چوغہ اُو پہ پتون دا نُوم لیکلے دے چہ: ”دَ بادشاہانو بادشاہ اُو دَ مالکانو مالک۔“

۱۷) بیا ما یوہ فربتہ پہ نمر کبے ولاپہ ولیدہ اُو ہغے دَ آسمان پہ مینخ کبے الوتونکو مارغانو تہ آواز وکرو چہ ”راشی اُو دَ خدائے پہ لویہ میلستیا راجمع شی۔ ۱۸) چہ دَ بادشاہانو اُو دَ کماندارانو اُو دَ سپاہیانو غوبنے، دَ آسونو اُو دَ ہغو دَ سورو غوبنے اُو دَ تولو خلقو، غلامانو اُو آزادو دَ لویو اُو دَ ورو غوبنے وخورئ!“

۱۹) بیا ما ولیدل چہ حنگلی حُناور اُو دَ مزکے بادشاہان اُو دَ ہغوی لبکرے دَ سوارہ اُو دَ ہغہ دَ لبکر سرہ پہ جنگ شول۔ ۲۰) اُو ہغہ حنگلی حُناور بندیوان کرے شو اُو

دغسے هغه دروغژن نبی هم چه ئے د هغه په وړاندے
 مُعجزے بنکاره کولے او هغه څوک ئے غُلول، په چا چه د
 ځناور نخښه وه او د هغه بُت ته ئے سجده کړے وه. دغه
 دواړه ژوندی هغه تالاب ته وغورزولے شول چه د گُوگړو
 شُغله ترے ختلے. (۲۱) او باقی په هغه توره ووژلے شول
 کومه چه د سورو له ځلے نه راوتلے، او ټولو مارغانو د
 هغوی په غوښه ځانونه ماره کړل.

زر کاله

۲۰ (۱) بیا ما یوه فرښته له آسمان نه په راگوزیدو ولیدله
 چه ورسره د عالم ارواح کُنجی او په لاس کښے ئے لوئے
 زنځیر وو. (۲) او هغه اژدها چه زور بنامار دے، هغه ئے
 ونيوو، یعنې ابلیس او شیطان، او تر زرو کالو پورے ئے
 وتړلو. (۳) فرښتے هغه آخرے کندے د جهنم ته وغورزولو،
 بند ئے کړو او مھر ئے پرے ولگولو، د دے د پاره چه هغه
 بیا تر هغے قومونه ونه غلوی تر څو چه زر کاله پوره شوی
 نه وی. د هغے نه پس به هغه بیا د لږ وخت د پاره آزاد کړے
 شی.

(۴) بیا ما تختونه ولیدل او هغه خلق پرے ناست وو چه د
 عدالت اختیار ورکړے شوی وو. ما د هغه خلقو رُوحونه
 ولیدل چه سرُونه ئے د خدائے د کلام او د عیسی د شهادت
 په وجه پریکړی شوی وو، او هغه خلق چا چه ځنگلی ځناور
 یا د هغه بُت ته سجده نه وه کړے او نه ئے په لاس یا تندي د
 هغه نخښه لگولے وه. هغوی بیا راژوندی کړے شول او د

مسیح سرہ ئے تر زرو کالو بادشاہی وکپہ. (۵) باقی مری
 تر هغے ژوندی نہ کپے شول تر خو چه زر کالہ پوره شوی
 نہ وُو. دا اولنے قیامت دے. (۶) بختور او قدوس هغه دے
 چه په دے اولنی قیامت کبے شریک دے حکه چه په
 داسے خلقو دویم مرگ اختیار نہ لری بلکه هغوی به د
 خدائے او د مسیح کاهنان وی او د هغه سره به تر زرو کالو
 پورے بادشاہی کوی.

د شیطان شکست

(۷) هر کله چه زر کالہ پوره شی نو شیطان به د خپلے
 بندی خانے نه را آزاد شی. (۸) او هغه به راشی او په خلور
 کُنجه دُنیا کبے به قومونه وغلوی، یعنی جوج او ماجوج،
 او جنگ ته به ئے راجمع کپری چه د سمندر د شگو په شان
 بے شماره دی. (۹) نو هغوی د مزکے په پلنوالی راوختل او
 د خدائے د پاکانو دیره او د هغه محبوب بنار ئے راگیر
 کپرو، خو له آسمان نه اور پرے نازل شو او هغوی ئے تباہ
 کپل. (۱۰) او هغوی له دوکه ورکوونکے ابلیس د اور او
 گوگرو تالاب ته وغورزولے شو چرته چه خنگلی خناور او
 دروغژن نبی هم ورغورزولے شومے دے او هلته به په شپه او
 ورغ تل تر تله عذابولے شی.

د لوائے سپین تخت په وړاندے عدالت

(۱۱) بیا ما یو لوائے سپین تخت ولیدو او یو سرے چه پاس
 پرے ناست وو، د هغه د مخ نه مزکه او آسمان وتبستیدل او
 غائب شول. (۱۲) ما لوائے او واپه مری د تخت د وړاندے

ولاړ وليدل اؤ کتابونه پرانستلے شول. بيا يو بل کتاب پرانستلے شو، يعنې د ژوندون کتاب. په دے کتابونو کښے څه د مرو د عملونو ليکلی ؤو د هغے په مطابق د هغوی عدالت وشو. (۱۴) سمندر خپل مړی چه په کښے ؤو، ورکړل اؤ مرگ اؤ عالم ارواح په خپله قبضه کښے چه مړی ؤو، ورکړل اؤ د ټولو عدالت د هر چا د خپل عمل په مطابق وشو. (۱۴) بيا مرگ اؤ عالم ارواح د اور تالاب ته وغورزولے شول، د اور تالاب دويم مرگ دے. (۱۵) اؤ په دے کښے هغه کسان وغورزولے شول، د چا نومونه چه د ژوندون په کتاب کښے درج نه ؤو.

نومے آسمان اؤ نومے مزکه

۲۱ (۱) بيا ما يو نومے آسمان اؤ يوه نومے مزکه وليده ځکه چه وړومبڼے آسمان اؤ وړومبڼی مزکه غائب شوی ؤو اؤ سمندر هم نه وو. (۲) اؤ ما پاک ښار، يعنې نومے بيت المقدس وليدلو چه د خدائے له طرفه له آسمان نه راكوزيدو، اؤ دا داسے تيار کړے شوے وو لکه چه ناوے د خپل خاوند د پاره ښکلے تياره کړے شوے وی. (۳) ما له تخت نه يو اوچت آواز واؤريدو چه دا ئے وئيل چه ”گورئ! اوس خدائے د بني آدمو په مينځ کښے استوگنه کوی، هغه به د هغوی سره اوسپړی اؤ هغوی به د هغه امت وی اؤ خدائے به په خپله د هغوی سره وی. (۴) هغه به د هغوی د سترگو ټولے اوبښکے وچے کړی، هلته به نه مرگ، نه ويره، نه ژړا اؤ نه درد وی ځکه چه وړومبڼی څيزونه تير شوی دی.“

٥) بیا خوک چہ پہ تخت ناست وو، هغه ووئیل چہ
 ”وگوری! زه ٲول خیزونه نوی کوم!“ او هغه ما ته ووئیل چہ
 ”دا ولیکہ خکہ چہ دا ٲولے خبرے د اعتبار لائقے او ربستیا
 دی.“ ٦) نو ما ته ئے ووئیل چہ ”وشو! الفه او اومیگه زه
 یم، الاول او الاخر زه یم. هر خوک چہ ترے وی زه به هغه ته
 د ژوندون د اوبو له چینو نه د خشلو حق ویریا ورکرم. ٧)
 هر خوک چہ غالب شی هغه به د دے وارث شی، زه به د
 هغه خدائے یم او هغه به زما زوئے وی. ٨) خو د
 ویریدونکو، بے ایمانو، پلیمانو، قاتلانو، حرامکارانو،
 جادوگرانو، بت پرستانو او هر قسم دروغزنو برخه به په هغه
 تالاب کبے وی چہ په کبے د گوگرو اور بلیری، او دا
 دویم مرگ دے.“

نوی بیت المقدس

٩) بیا په هغه اوو فرستو کبے چہ د اوو آخری آفتونو ٲک
 جامونه ورسره وو، یوه ما له راغله او وئے وئیل چہ ”راخه!
 او زه به تا ته ناوے وبنایم، یعنی د گپوری بنخه به درته
 وبنایم.“ ١٠) زه د رویا په حالت کبے وم او فربسته زه یو
 لوائے اوچت غر ته بوتلم او د بیت المقدس پاک بناوئے
 راته وبنیلو چہ د خدائے له طرفه له آسمان نه راگوزیدو.
 ١١) هغه د خدائے په جلال روبسانه وو، د هغه ٲرق د قیمتی
 جواهراتو په شان لکه د زبرجدو صفا او د بلور په شان وو.
 ١٢) د هغه یو لوائے اوچت دیوال وو چہ په کبے دولس
 دروازے وے او په هغو کبے دولس فربسته وے، او په
 دروازو د بنی اسرائیلو د دولسو خیلونو نومونه لیکلی شوی

گڏورے دے. (۲۴) د دے په رڼا به قومونه گرزى او دده ته به
 د دنيا بادشاهان خپلے لوئی راوړی. (۲۵) د بنار دروازے به
 ټوله ورځ پرانستے وی او هلته به شپه چرے نه وی. (۲۶) د
 قومونو دولت او لوئی به دده ته راوړے شی. (۲۷) خو هیڅ
 ناپاک څیز به ورننوتے نه شی او نه پلټ او نه دروغژن، خو
 صرف هغه د چا نومونه چه د گڏوری د ژوندون په کتاب
 کښے لیکلی دی.

۲۲ (۱) بیا فرېستے ما ته د ژوند د اوبو درياب وښودلو
 چه د بلور په شان پرقیدو او د خدائے او د گڏوری د تخت نه
 (۲) د بنار د سرک په مینځ کښے رابھیدلو. د درياب په
 دواړو غاړو د ژوندون یوه ونه وه چه دولس ځله میوه ئے
 نیوله، د کال د هرے میاشتے د پاره یوه. او د ونو پانے به د
 قومونو د روغولو د پاره وے. (۳) او په هغه بنار کښے به
 داسے هیڅ څیز موندلے نه شی چه خدائے پرے لعنت
 کړے وی.

او د خدائے او د گڏوری تخت به هلته وی او د هغه خادمان
 به د هغه عبادت کوی. (۴) هغوی به هغه مخامخ وینی او د
 هغه نوم به ئے په تندو لیکلے وی. (۵) هلته به چرے شپه نه
 وی او نه به هغوی ته د ډیوے یا د نمر حاجت وی ځکه چه
 مالک خدائے به د هغوی رڼا وی، او هغوی به هلته تل تر تله
 بادشاهی کوی.

د عیسی راتلل

٦) بيا فرڀستے ما ته ووئيل چه ”دا خبرے دَ اعتبار لائڻے
 اُو رڀستيا دى. مالڪ خُدائے چه خپل رُوڇ نبيانو له ورڪوى،
 هغه خپله فرڀسته راو لڀرله چه دَ هغه خادمانو ته هغه خُڻه
 وڀسايئ چه زر كيدونكى دى.“ ٧) اُو ”ياد لرئ چه زه زر
 درڇم! بختور دے هغه چه دَ دے ڪتاب دَ پيشن گوى خبرے
 منى.“

٨) اُو ما يوحنا، دا ٽول وليدل اُو اُو ريدل اُو ڪله چه ما دا
 واو ريدل اُو وليدل نو زه دَ هغه فرڀستے په پښو ڪښے په
 سجده پريو تلم ڇا چه ما ته دا ښڪاره ڪرى وُو. ٩) خو
 هغه ما ته ووئيل، ”نه، داسے مه ڪوه! زه خو ستا اُو ستا دَ
 وروڻو نبيانو اُو څوڪ چه دَ دے ڪتاب خبرے منى، په شان
 يو خادم يم. خُدائے ته سجده ڪوه!“ ١٠) بيا هغه ما ته
 ووئيل چه ”دَ پيشن گوى خبرے په دے ڪتاب ڪښے پتے مه
 سا ته ڇڪه چه دَ هغو دَ پوره ڪيدو وخت نزدے دے. ١١) اُو
 څوڪ چه بدڪاران دى، پريرده چه بدڪارونه ڪوى، اُو څوڪ
 چه پليت دى، په خپلے پليتئ ڪښے دَ آخته وى. څوڪ چه
 رڀستينے وى هغه دَ په خپله رڀستينئ ڪښے پاتے شى اُو
 څوڪ چه پاڪ وى هم دَ پاڪ پاتے شى.“

١٢) ”هو! گورئ! زه عيسى زر درڇم اُو خپل اجر دَ ڄان
 سره راوړم چه هر يو له دَ هغه دَ عمل په مطابق اجر ورڪړم.
 ١٣) الفه اوميگه زه يم، الاول اُو الاخر، ازل اُو خاتمه.“

١٤) بختور دى هغه خلق چه خپلے جامے صفا وينڻى،
 هغوى به دَ ژوندون دَ ونے حق وُمومى اُو ښار ته به په
 دروازو ورننوزى. ١٥) خو بهر به پليتان، جادوگران اُو

حرامکاران، قاتلان او بُت پرستان او ټول هغه څوک چه
دروغ خوبسوی او جوړوی پاتے شی.

﴿١٦﴾ ”ما عیسیٰ، خپله فرېسته تاسو ته در ولېرله چه جماعتونو
له گواهی ورکړی چه زه د داؤد د څانگے او نسل نه یم او د
صباوون پرقیدونکی ستورے.“

﴿١٧﴾ رُوحُ الْقُدُسِ او ناوے وائی چه ”راشه!“

او هر اوریدونکے د هم وائی چه ”راشه!“

او څوک چه تېرے وی، هغه د راشی، او څوک چه ئے
غواړی، د ژوندون له اویو نه د وېرپا واخلی.

﴿١٨﴾ زه هر چا ته دا خبردارے ورکوم چه د دے کتاب د
پیشن گویو کلام دے آوری، که څوک د ځانه څه په کبسه
زیات کړی نو خدائے به هغه ته په دے کتاب کبسه بیان
شوی آفتونه زیات کړی. ﴿١٩﴾ که څوک د پیشن گویو د دے
کتاب نه څه کمے وکړی نو خدائے به د هغه د ژوند په ونه
او د مقدس بنار نه د هغه حصه واخلی چه په دے کتاب
کبسه ئے بیان شوے دے.

﴿٢٠﴾ او څوک چه د دے خبرو شهادت ورکوی هغه وائی چه
”هو، زه زر درځم!“

آمین، مالک عیسیٰ راشه!

﴿٢١﴾ د مالک عیسیٰ فضل د په تاسو ټولو وی، آمین.

تاسو پوښتنې لری؟ +1 807.700.6699 pashtobibles.org © عام ۱۹۹۶

Copyrighted material not for reprint/publishing purposes.